

Raznolikost

Cenjene bralke in bralci občinskega glasila markovske občine!

Kar konkretno smo že zakorakali v vroče poletne dni in tudi v drugo polovico koledarskega leta. Šolarji uživajo zaslužene počitnice in se predajajo brezskrbnim dnevom, marsikdo drug pa tudi v teh dneh najde kakšen dan ali dva počitka, da se umakne od vsakodnevnih obveznosti.

Vroči poletni dnevi na sredini leta so kot nalašč za to, da se človek lahko malo ustavi, napolni baterije, naredi revizijo svojega dela ob polletju, pogled ter načrte pa usmeri v prihodnost. Bodisi je to na morju, v gorah ali pa nemara v domači senci, kjer se marsikdo najbolje počuti. Ljudje smo med seboj različni, tako kot so različni naši pogledi in dojemanje sveta. In prav raznolikost je tista, ki našo družbo bogati in ji daje smisel. Zamislimo si, kako bi bilo, če bi bile stvari črno-bele. Verjetno zelo togo in pusto. V prejšnjem mesecu smo se ob dnevu državnosti spominjali nastanka samostojne Slovenije, več prireditev se je zvrstilo po vsej državi v počastitev rojstnega dne naše republike, z najrazličnejšimi govorniki, ki so s svojimi nagovori skušali osvetliti svoje raznolike poglede na naš narod. Nikakor ne morem mimo nagovora predsednice Republike Slovenije, kajti njene besede povzete iz Prešernove Zdravljice, o "prijetih, ki dobro v srcu mislimo" bi morale veljati za vsakega izmed nas: "Ljudje, ki v srcu dobro mislimo, ne govorimo o odstranjevanju drugače mislečih. Ljudje, ki dobro v srcu mislimo – tuje so nam sovražnosti: ksenofobija, homofobija, rasistična ter druga nestrpna prepričanja, ki ogrožajo sočloveka. V svetu, kjer dobro mislimo, nestrinjanje ni prekletstvo, temveč je vrednota. Raznolikost nas namreč bogati. Ljudje, ki dobro mislimo, se zavedamo, da sta enakost spolov in medgeneracijska enakost nujni za razvoj vseh potencialov v družbi. Zavedamo se, da so manjšine in ranljive skupine vseh vrst sestavni del naše družbe; družbe, ki jo sestavljamo vsi prebivalci in prebivalke Republike Slovenije, ki prispevamo k svoji blaginji."

Verjamem, cenjene bralke in bralci, da tudi vi v srcu dobro mislite, saj bomo le tako prispevali k napredku in blagostanju tudi na lokalnem nivoju. Želim vam prijetno branje in čudovit preostanek poletja.

Matjaž Mlinarič,
odgovorni urednik

Foto: MM

Drage občanke in občani, spoštovani državljani in državljanke,

ker smo pred nekaj dnevi praznovali dan državnosti, bom današnji sestavek namenil prav temu.

Država je skupna skrb in skupna usoda. Praznovanje dneva državnosti je trenutek naše skupne hvaležnosti in priložnost za skupni razmislek, je tudi priložnost, da se ozremo okrog sebe in vase, in da se vprašamo: Kaj si želimo? Česa smo zmožni? In kaj smo pripravljeni storiti za to, da bi se nam naše upanje uresničilo? Svet se spreminja in danes vsi iščemo nove rešitve. Ozrimo se torej v nedavno preteklost in v zahtevno sedanjost, da bi našli resnično dobre rešitve za prihodnost. V času nastajanja Slovenije smo doživeli začetek novega, vse bolj povezanega, boljšega sveta. Zavladal je optimizem in govorili smo: »Vse je mogoče, če se le hoče!« A kmalu se je izkazalo, da je zavladala obratna misel: »Vse se hoče, če je le mogoče.« Optimizem konca hladne vojne se je nadaljeval

v obdobje nebrzdanega pohlepa. Konec preteklega stoletja in obenem tisočletja sta zaznamovala lastniška neodgovornost na ravni podjetij in države ter pretirano in lahkomišno zadolževanje gospodarstva. Nabralo se je veliko hlepenja po bogastvu in oblasti, nepravilnosti in korupcije, nekulturnih ravnanj in strankarskih preigravanj. Premalo pa je bilo strateškega razmisleka o razvoju. Vse to je vodilo v splošno krizo, finančno in krizo vrednot. Reševanje vsake krize pa zahteva zlasti streznitev in obračanje k sebi. Vsakdo se mora vprašati, kaj je zmožen in kaj je dolžan storiti drugače ali bolje. Naša skupna evropska usoda nam ne daje nobenih odpustkov. Še vedno velja, da mora vsakdo najprej pomesti pred svojim pragom.

Naučimo se razumeti in spoštovati tudi lastno preteklost. Ne zavržimo tistega, zaradi česar nas spoštujejo v svetu. Imamo bogato svobodoljubno tradicijo iz časov generala Maistra in boja za severno mejo. Primorci so se že v dvajsetih letih minulega stoletja uprli fašizmu. Borci narodnoosvobodilnega boja slovenskega naroda so nas vključili v zmagovito koalicijo Združenih narodov med drugo svetovno vojno. Ob koncu 20. stoletja smo zmogli stopiti skupaj in doseči samostojno državo Slovenijo. Na vse to smo lahko ponosni. Zato je ločevanje tistih, ki so se med drugo svetovno vojno borili za našo svobodo, ter vseh, ki negujejo spomin na našo slavno preteklost, vključno z osamosvojitveno vojno leta 1991, neodgovorno ravnanje, ki nas ponovno in brez potrebe deli.

Premislimo torej skrbno in pošteno, kakšni smo in kakšne potenciale v resnici imamo. Prepričan sem, da smo v

Sloveniji sposobni pametnih odločitev in streznitve in to moramo biti sposobni tudi v Markovcih. Prepričan sem, da bi morali kdaj razmišljati tudi v smeri, kaj lahko storimo za občino in ne zgolj kaj lahko stori občina za nas. Spoštujemo torej sami sebe in poiščimo v tem tisto moč, ki bo zagotovila premik na novo raven in nam zagotovila spoštovanje drugih. Kdor ne spoštuje sebe in svojih dosežkov, ne more pričakovati, da ga bodo spoštovali drugi. V časih, kakršni so sedanjí, ni dovolj vedeti le, kaj hočemo, ampak tudi, kako priti do tega cilja. V naši zgodovini so naši ljudje že velikokrat dokazali, da zmorejo v težkih razmerah izkazovati duševno plemenitost, in to v vseh njenih oblikah. V takih pomembnih trenutkih se je izkazala naša solidarnost. Zanesimo se na to pomembno izročilo, ki je tudi naša najpomembnejša družbena in politična vrednota. Zavračajmo vulgarna teoretiziranja o tem, da je solidarnost cokla razvoja ali pa da ne gre za nič drugega kot za prerazporejanje kapitala. Solidarnost je vezivo, ki nas kot posameznike povezuje v družbo in ki spaja preteklost s prihodnostjo. Ko smo solidarni do mladih, smo solidarni do nas samih, saj nas bodo ti mladi lahko oskrbovali v naših starih letih. In ko smo solidarni s svojimi starši, samo vračamo tisto, česar smo bili sami deležni v mladosti. Tudi na politični ravni lahko razvijamo solidarnost, ne pa, da nekateri razširjajo sovraštvo in egoizem na vseh področjih družbeno političnega življenja. Razmislimo o tej izkušnji in jo skušajmo razviti v nove vrline naše politike, bolj kulturne, manj strankarske in bolj odprte za potrebe po družbeni koheziji in solidarnosti.

Spoštovane občanke, občani in ostali Slovenke in Slovenci, vsi imamo pravico do priložnosti, da se poveselimo in čeprav marsikdo v teh za nekatere bolj, za druge pa manj težkih časih ne vidi razlogov za praznovanje, je in bo pojetrišnjem, po prazniku nov dan in nova priložnost.

Naj živijo Markovci, naj živi Slovenija.

Milan Gabrovec, prof.
župan

Skoraj toliko pomladnih cvetlic kot preplesanih korakov in zapetih melodij

V zaodru nestrpno postopamo in čakamo, da se zavesa razpre. Eni »živčkamo«, drugi se gledajo v ogledalo, si popravljajo šminko in lase, spet tretji pa zbrano, a nervozno ponavljajo korake. Svoje misli usmerjamo na oder. Pogled mora biti uprt v drugi parter ali na prvi balkon ali v deseto vrsto, odvisno od dvorane. »Ej, mamo mi to!« si šepetamo in se tu in tam stiskamo za roke. Kakšna čast je biti z ljudmi, ki so tukaj in zdaj ter plesati in nositi nekaj, kar so plesali in nosili ljudje nekoč, nekje. Radi se imamo, ti ljudje, ki smo tukaj in zdaj in toplo nam je pri srcu, ker smo skupaj.

Plesna skupina je svojo intenzivno pomlad otvorila kako drugače kot z intenzivnimi vajami v Brežicah. Tam smo se osredotočili na tri splete, ki jih je bilo potrebno do nastopov povsem izpiliti.

23. marca smo v ptujskem hotelu Primus skupino obiskovalcev iz drugih evropskih držav naučili nekaj naših plesov in jim povedali kaj o kulturni dediščini naših krajev.

Prvega aprila smo se predstavili na območni reviji – Maroltovem srečanju folklornih skupin v dominikanskem samostanu na Ptuj. Nastopili smo s spletom »Štelnga«, ki prikazuje predvno vzdušje na vasi in slovo fantov od svojih deklet.

Foto: Kaissa – Kaja Kristovič

Na društvenem koncertu so nastopili osnovnošolski folklorniki

Pomladni meseci so bili za člane Folklornega društva Anton-Jože Štrafela Markovci še posebej pestri. Sodelovali smo na številnih dogodkih in jim tako s svojim petjem, igranjem ali plesom dodali posebno noto.

Pevke ljudskih pesmi Kitice so 18. marca 2023 nastopile na plenumu Nadškofijske karitas Maribor. Dvesto petdeset glavo množico so mlade pevke nagovorile s štirimi ljudskimi pesmimi.

Z nastopom na območni reviji smo se uvrstili na regijsko Maroltovo srečanje, ki je potekalo 22. aprila v Majšperku. Pete smo torej zavihteli tudi na tem odru, naslednji dan pa so nas čakali novi izzivi in s tem ples pred cerkvijo – za Markovo, seveda.

Pravi čar je v folklorni obleki sesti v cerkveno klopo.

Med vsemi temi dogodki nas je čakal še eden, ki je zahteval še posebej veliko

Foto: Kaissa – Kaja Kristovič

Tudi Kitice so na koncertu ubrano zapele

priprav, organizacije in ljudi, ki so nase prevzeli del odgovornosti. V soboto, 15. aprila 2023, smo v večnamenski dvorani v Markovcih s koncertom pod naslovom »Ti, ki vrtiš življenje« počastili 85. obletnico delovanja našega društva, ki je tako drugo najstarejše folklorno društvo v Sloveniji. Razširjena godčevska zasedba skupaj z urnimi kopjaši, tako velikimi kot tudi malimi, je vrlo držala tempo, medtem ko so starejše ljudske pevke in Kitice s svojo pesmijo poskrbele za pomiritev srca. Poskočno so zaplesali otroški folklorniki OŠ Markovci in pokazali, kako dobri plesalci postajajo. Morda bodo nekoč dobesedno stopili prav v naše čevlje. Odrasla plesna skupina je odplesala štiri koreografije – »Keri de lübi moj«, »Krčmarsko polko«, »Ples z bosmani« in »Štelngo«. Odeli smo se v tri različne kostumske podobe, od tega dve iz naših in eno iz savinjskih krajev. Piko na i je koncertu dodala Helena Vogrinec, ki je program čutno povezovala. Govorila je o ljubezni – ljubezni do domovine, do družine, do hobijev, do pomladne narave, do svojega kraja, do pravih prijateljev in seveda do tiste ene ali enega, prav posebnega.

Med pripravi na nastop na 100. obletnici PGD Stojnci, ki smo jo obeležili 27. maja, nas je razveselila še ena novica: po območnem in regijskem smo bili uvrščeni tudi na **državno Maroltovo srečanje**. Plesna skupina se je tako prvič v zgodovini društva 10. junija v Žalcu postavila ob bok dvanajstim najboljšim folklornim skupinam iz Slovenije in odlično zastopala barve naših krajev.

Folklorniki z vsakim korakom izpolnjujemo svoje poslanstvo – ljudem približati ljudsko, toplo in domače in, kar je še pomembnejše, širimo ljubezen tako do glasbe in plesa, kot tudi do svoje kulture, svojega kraja in svojih, skrbno izbranih ljudi. Saj velja, kot sami pravimo – **Ljubezen vseh sort, vseh vrst, vseh letnih časov in barv. Prijatelji, domovina, dediščina in liter vina.**

Odplesali smo. Tako lepo je imeti pogled uprt v drugi parter ali na prvi balkon ali v deseto vrsto. Še bi ostala na odru. Množica pred nami si želi isto. Bujen aplavz odmeva po dvorani, na ljudeh se svetijo nasmehi. Na nas še toliko bolj. Oh, koliko ljubezni. Zastor.

Lea Roškar

Foto: Kaissa – Kaja Kristovič

Pisana množica nastopajočih na jubilejnim koncertu v Markovcih

KOLOFON

List iz Markovcev je glasilo Občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor:

Marinka Bezjak Kolenko, Doroteja Kostanjevec, Tamara Pilinger Korošec, Nina Prelog, Ines Strelec, Darko Štrafela, Špela Vrtačnik

Odgovorni urednik: Matjaž Mlinarič

Lektoriranje: Doroteja Kostanjevec
Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci
Telefon: 02 788 88 80
Spletni naslov: www.markovci.si, www.facebook.com/ObcinaMarkovci/

ROK ZA ODDAJO GRADIVA za naslednjo številko je 15. september 2023.

V Zabovcih je dišalo po golažu

Športno-rekreacijsko društvo Zabovci je na praznični ponedeljek, 1. maja, organiziralo tradicionalno, letos že 3. Golažijado, na kateri je sodelovalo 7 vaških ekip. Na tekmovalju v kuhanju najboljšega golaža so se pomerile ekipe PGD Zabovci – člani, PGD Zabovci – članice, Društvo Koranti Zabovci, »Amaterji«, Ribiči, »Ploteki« in »Spodnji kunec Elita«. Vsi so pokazali, da niso prišli v duhu tekmovalja, ampak predvsem v duhu druženja med vaščani.

S pripravo priljubljene jedi na žlico so pričeli ob 14. uri na igrišču v Zabovcih. Ekipa so poskrbele, da tako sodelujoči kot obiskovalci niso bili lačni tudi med samim kuhanjem. Po nekaj urah kuhanja je komisija v sestavi treh kuharskih mojstrov imela težko nalogo, izmed sedmih odličnih golažev izbrati najboljšega. Pri pokušini so ocenjevali gostoto golaža, kuhanost

mesa, začinjenost ter ustreznost okusa in sestavin. Svoje mnenje so si ustvarili tudi številni obiskovalci. Priznanje za najboljši golaž je prejela ekipa članov PGD Zabovci, drugo mesto je zasedlo Društvo Koranti Zabovci. Ker pa so bili vsi golaži izjemno okusni, se je komisija odločila, da si vse ostale ekipe zaslužijo 3. mesto. Da je bil golaž izpod rok vseh ekip res okusen, so dokazali tudi domačini, ki so po koncu prireditve v nekaj

minutah pojedli vse pripravljene porcije, katere so jim kuharji postregli brezplačno. Verjamemo, da je to bil dokaz in spodbuda, da se naslednje leto spet vidimo na 4. Golažijadi v Zabovcih. ŠRD Zabovci se zahvaljuje vsem sodelujočim kot tudi obiskovalcem. Upamo pa samo še, da se naslednje leto golažijade udeleži še kakšna ekipa več.

Urška Popošek

3. Golažijada v Zabovcih

Foto: Janja Markotič

Foto: Janja Markotič

Ocenjevalci od leve proti desni: Haško Karahasanovič, Danica Zemljarič Dobrotič in Slavica Illošek

Markoton

Sedmo izvedbo Markotona so letos ponovno odprli osnovnošolci. Na tekih prve in druge triade je sodelovalo okrog petdeset otrok, ki so se pomerili na razdaljah dolgih 600 ter 900 metrov, nekateri seveda hitreje, drugi počasneje, a vsi po svojih najboljših močeh. Medalja okrog vratu ter bučen aplavz staršev, tekačev in ostalih navijačev so jim narisali nasmeške na licih. Bili so srečni in predvsem ponosni nase in to je to, kar na koncu šteje.

S prijavi na teke za odrasle smo kot ponavadi pričeli dobra dva meseca pred samo izvedbo prireditve. Tudi letos smo bili z odzivom zelo zadovoljni, saj smo vedeli, da bo po vaseh Korantove dežele teklo okrog petsto tekačev, ki so si zadali cilj preteči eno izmed ponujenih razdalj 5, 10 ali 21 km.

Letos smo bili znova tudi dobrodelni. Z društvom Aspi ter s tekačem Nejcem Pogačarjem smo ozaveščali o avtizmu, za društvo UPornik pa smo zbirali

sredstva za ljudi v stiski. Hvala vsem, ki ste dobrodelnost podprli.

Tudi tokrat smo se organizacijsko dobro pripravili na množico ljudi, ki se je v zgodnjih jutranjih urah zgrinjala v Športni park Bukovci. Sodeč po odzivih je bila prireditev zelo dobro izpeljana. Za vse to se seveda zahvaljujemo vsem, ki ste se prireditve udeležili, pa ne glede na to ali ste tekli, usmerjali tekače ob progi, točili vodo vsem žejnim, dajali vzpodbudne besede tistim, ki so bili pri kraju svojih moči ali jih bodrili z glasnim navijanjem. Hvala tudi vsem sponzorjem, donatorjem in predvsem lokalni skupnosti, ki takšen projekt podpira. Vsi skupaj tvorimo delčke celote in hkrati dokazujemo, da s složnostjo ni omejitev. Hvala vam za vse pričarane nasmehe na licih tekačev, za solze sreče, stiske rok in iskrene objeme. Vse to je Markoton!

Gorazd Mlinarič

Foto: Arhiv

www.markoton.si

Foto: Arhiv

Foto: Arhiv

Člani Pihalne godbe občine Markovci na gostovanju v Budvi

Zadnje dni aprila smo godbeniki preživeli v Črni gori. Na povabilo 2. princa karnevala, Matevža Zokija II., smo se udeležili 20. jubilejnega mednarodnega karnevala v Budvi. Slovenci smo pripotovali v Črno goro z dvema avtobusoma. Prvega sta si delili karnevalski skupini iz Kidričevega in Sodincev, drugega pa Zoki, karnevalska skupina iz Juršincev in mi, Pihalna godba občine Markovci. To je za nas bilo že drugo gostovanje v Budvi, prvo je bilo pred sedmimi leti. Polni pričakovanj in novih dogodivščin smo pot smo pričeli v petek, 28. 4. 2023, v zgodnjih jutranjih urah. Bila je, kot se za glasbenike spodobi, predvsem glasbeno obarvana, saj se je veliko igralo in pelo. Ure na avtobusu smo si krajšali tudi z raznimi družabnimi igrami, nekateri so kakšno urico izkoristili za počitek. Skozi okna avtobusa smo si ogledovali čudovito hrvaško pokrajino, v spominu nam je še posebej ostal prekrasen most na polotok Pelješac, Dubrovnik, pa tudi čudovita dolina Neretve, ki je znana po razgibanih deltah reke Neretve in seveda po mandarinah. Po dobrih 15 urah vožnje smo prispeli na cilj in se nastanili po sobah. Nekaj prostega časa smo izkoristili za sprehod do morja, sledila je

večerja in prvi nastop. Nadeli smo si naše bavarske fašenske kostume in pričela se je povorka, s katero smo skupaj z ostalimi karnevalskimi skupinami vabili na sobotno veliko mednarodno povorko. Kljub temu da je to bil le uvod v sobotno povorko, si jo je ogledalo zavidljivo število obiskovalcev oz. gledalcev. Videli smo veliko mask: nekateri so bili na ogromnih hoduljah in višji od nas vsaj za 2 metra, brazilske plesalke sambe, zvonarje, bobnarje ... Pot je potekala skozi staro mestno jedro in se nadaljevala po lokalih, kjer smo naredili pravi žur. Prijetno utrujeni in polni neprecenljivih občutkov smo se odpravili nazaj proti našemu apartmajskemu naselju na Slovenski plaži. Naslednji dan smo po zajtrku imeli prosto popoldne. Sprehajali smo se po mestu, si ogledovali stojnice, se družili po terasah sob, kjer se je igralo in pelo. Že na daleč se je slišalo, kje žurajo Slovenci – Markovci. Kasneje smo nekateri skočili v morje, kljub temu da je voda imela le kakšnih 15, morda 16 stopinj. Okrog 17. ure je bil organiziran sprejem pustnih skupin, kjer so predstavnike skupin pogostili s penino in prigrizki. Izmenjali smo si darila dobrodošlice in prejeli zahvale za udeležbo. Po

Foto: Janko Levanič

Utrinek z nastopa na 20. mednarodnem karnevalu v Budvi

večerji je sledil 20. mednarodni karneval pod naslovom »Zaplešimo skupa, da nam srce jače lupa«. Ta dan si je povorko ogledalo še bistveno več obiskovalcev kot prvi dan.

Veliko smo igrali, publika nas je odlično sprejela, nas nagrajevala z aplavzi, otroci so z iztegnjenimi rokami prosili za kakšen dotik. Ob vsem tem nam je bilo še posebej toplo pri srcu. Prav ponosno smo predstavljali našo državo Slovenijo, predvsem pa našo občino, Občino Markovci.

Tu in tam so katerega izmed nas pocukali za rokav naši Slovenci, ki so dopustovali v Budvi. Z veseljem smo z njimi tudi na kratko pokramljali. Gledalci so nas veliko fotografirali, predvsem našega »najatraktivnejšega« člana, g. Branka Novaka s svojo ogromno tubo. Vrhunec nastopa je bil na koncu povorke, kjer se je vsaka skupina predstavila na ogromnem okroglem predstavitvenem prostoru. Veličastno smo ob zvokih bobnov prikorakali na prizorišče, zaigrali 2 koračnici in odkorakali s prizorišča. Med gosti s častne tribune smo zagledali našega Zokija, ki nas je ponosno

spremljal in z nami kasneje občudoval posnetke, ki jih je naredil. Nastop na povorki se je končal pozno ponoči, saj je bilo udeleženi okoli 65 skupin. Noč, ki je sledila, je bila veliko prekratka. Zjutraj smo morali spakirati kovčke, pojesti zajtrk in malo po osmi uri je naš avtobus že začel z vožnjo proti domu. Naslednje jutro smo namreč morali zgodaj vstati, saj nismo želeli zamuditi nastopa na lokacijah naše tradicionalne prvomajske budnice. Preživeli smo čudovit in pester vikend v Budvi. Kljub temu da je naša godba tako generacijsko raznolika moram poudariti, da se člani razumemo med seboj resnično kot ena velika družina. Radi se družimo in skupaj nam je lepo, veliko se šalimo, igramo, pa tudi pojemo, skratka, skozi vse leto veliko časa preživimo skupaj. Ob tej priložnosti bi želeli spodbuditi in povabiti v svoje vrste tudi nove glasbenike oziroma glasbenice, ki bi se želeli/-e pridružiti naši veliki družini. Pridite, skupaj nam bo še lepše!

Boštjan Arbeiter,
predsednik Pihalne godbe občine
Markovci

Foto: Zvonko Križaj - Zoki

Skupinska fotografija pred nastopom v Budvi

**POLIRANJE VOZIL
OBNOVA ŽAROMETOV
PRIPRAVA VOZIL ZA PRODAJO
ZAŠČITA LAKA**

**Avtonega FINESA
Bukovci**

DEJAN OROVIČ S.P.
040 33 88 10

**GLOBINSKO
ČIŠČENJE VOZIL,
SEDEŽNIH GARNITUR
IN TALNIH OBLOG**

Potovanje po postajah naše prvomajske budnice 2023

Noč pred našo tradicionalno prvomajsko budnico je minila kot bi trenil. V poznih urah smo prispeli iz Črne gore in posledično spali največ 3 ure in pol. Naše budilke so bile nastavljene na 4. uro zjutraj, nekatere še prej. Verjamem, da marsikdo izmed nas ni bil preveč navdušen nad (ponovnim) zgodnjim vstajanjem, vendar je bilo to v trenutku, ko smo se spet zagledali, vse pozabljeno. Čez pol ure je namreč že sledila prva postaja oz. sta se zaslišali prvi zaigrani koračnici izpod naših glasbil, glasbil članov Pihalne godbe občine Markovci. Kot vsako leto smo tudi letos začeli pri naših godbenih prostorih, na gmajni v Stojncih. Z lokacije na lokacijo so nas varno prevažali šoferji iz prostovoljnih gasilskih društev Stojnci, Bukovci, Markovci in Prvenci-Strelci z gasilskimi kombiji, za kar se jim godbeniki iskreno zahvaljujemo. Zazveneli sta prvi koračnici in že smo se vkrkali v kombije ter se peljali v sosednjo občino, Občino Cirkulane. Tam nas je s kislom juho in pijačo pričakalo lepo število domačinov skupaj z njihovo županjo-

Po odigranih melodijah in okrepčilu smo se vrnil v naše Stojnce, pred Kvarovo kapelo. Stojnčani so nas pogostili z domačim slanim in sladkim pecivom, kavo, čajem in pijačo. Sledilo je nekaj postaj po Bukovcih, kjer smo bili prav tako deležni odlične pogostitve, pripravili so nam narezke, rogljičke in ostale dobrote. V Novi vasi smo po zaigranem programu spili kozarček in se napotili do naslednje postaje. Markovci so nam postregli z narezkom in pijačo. Od tam smo v spremstvu koračnice odkorakali od gasilskega doma proti Špic marketu. Tudi tukaj ni manjkalo dobre kapljice in

Foto: Janja Meznarič

peciva. Sledil je Kmečki mlin Korošec, kjer nas je prijetno pozdravil in pogostil g. Vlado Korošec z družino. Sledilo je korakanje do gasilskega doma Zabovci. Tukaj se najverjetneje vsako leto zadržimo največ časa, saj na ta dan tradicionalno postavijo prvomajsko drevo in počakajo, da se jim pridružimo še mi, godbeniki. Zbere se skoraj cela vas. Pripravijo nam tople obroke, največkrat so to pleskavice s prilogo. Prav tako se zbere lepo število domačinov v Borovcih pred gasilskim domom. Tam pojemo prigrizke, se odžejamo in že hitimo v Strelce, kjer nas pod krošnjami bližnjega gozda pozdravijo zadovoljni obrazi domačinov. Kot na vsaki postaji se tudi tukaj okrepčamo in odpeljemo proti Prvencem. Zaigramo koračnici in, čeprav so naši trebuščki že precej polni, pojemo še odlični golaž. Po zahvali za odlično pogostitev se odpravimo proti lovskemu domu v Sobetince.

Na poti se ustavimo še v »Novem Jorku«, kjer nas čaka narezek. V Sobetincih imajo lovci vsako leto prvega maja tekmovanje v streljanju na glinaste golobe, tudi letos ni bilo nič drugače.

Dogajanje jim popestrimo tudi godbeniki z odigranimi melodijami. Pripravijo nam pravi lovski golaž iz divjačine. Tukaj se naše rajžanje po naši domači občini konča, sledita pa še dve postaji v sosednji občini, Občini Gorišnica. V Zagojcih nas prav tako pričaka skoraj cela vas. Tukaj imamo tudi veliko naših glasbenih prijateljev, s katerimi radi kakšno rečemo. Pripravijo nam pravi žar piknik. Naša zadnja postaja je Dom upokojencev v Muretincih. Varovanci nas pričakajo v njihovi »dnevni sobi« na prostem. Tukaj nam je še posebej toplo pri srcu, saj vsak izmed nas prav začuti njihovo veselje in vzhičenje ob našem nastopu. Po koračnicah se je zaigralo še po domače, med drugimi tudi Pre-

rodova Nedeljska maša in Avsenikova Kranjsko dekle, kjer smo vsi skupaj še zapeli. Pogostili so nas s potico in pijačo ter ostalimi dobrotami. Čisto na koncu smo se ustavili še v gradu v Muretincih, kjer so imeli dan odprtih vrat. Pojedli smo še zadnji prvomajski golaž, spili kozarec pijače in se prijetno utrujeni 30 minut po 14. uri odpravili vsak proti svojemu domu na več kot zaslužen počitek. Verjetno si boste mislili, da smo samo igrali, jedli in pili – saj je tako tudi bilo! Spoštovani naši občani, občani Občine Cirkulane in vasi Zagojci, iskrena hvala za vaš trud, pogostitve in aplavze ter toplino in iskrice v vaših očeh. Brez Vas godbeniki prvomajske budnice ne bi igrali s tako velikim zanosom, na tako veliko postajah (letos jih je bilo kar 20) in v tako številčni zasedbi (okrog 30 godbenikov). Še enkrat en velik hvala vsem vam in našim šoferjem.

Janja Meznarič

Stojnci so dobili svoj prvi zbornik

V petek, 26. maja 2023, je v polni dvorani stojnskega gasilskega doma potekala predstavitev zbornika o Stojncih z naslovom *Tebi, moja domača vas*.

Uvodnemu nagovoru predsednika vaškega odbora, Simona Matuša, in predsednika PGD Stojnci, Dejana Zemljariča, je sledila predstavitev vsebine zbornika, ki jo je vodila Nika Rožanc.

Urednica zbornika, Alenka Domanjko Rožanc, je v uvodu povedala, da je ideja o zborniku zorela že zelo dolgo, edinstvena priložnost za izdajo le-tega pa je letošnja pomembna vaška obletnica - Stojnčani namreč obeležujemo 100 let PGD Stojnci.

Zbornik je nastajal približno dve leti, največ časa je bilo namenjenega zbiranju in urejanju slikovnega gradiva. Le-to so večinoma prispevali Stojnčani sami, del pa je arhivskega gradiva, zbrana iz različnih virov. Besedila za zbornik smo pripravili Alenka Domanjko Rožanc, Ivan Laura, Nina Prelog, Marjana Vajda in Nika Rožanc.

V prvem delu zbornika sta predstavljeni zgodovina in geografija vasi. V drugem, zagotovo večini najbolj zanimivem delu, pa kulturno in družabno življenje na vasi skozi desetletja. Zbornik se vsebinsko zaključuje z opisom našega narečja ter vaškimi hišnimi imeni.

Foto: Jani Kukovec

Kako pa je s ceno zbornika? Povzemam besede Nika Rožanc na predstavitvi: »Zbornik nima cene, s prostovoljnim prispevkom lahko sami ocenite njegovo vrednost. Zbrani prispevki so namenjeni kritju stroškov tiska in oblikovanja.« Izdajo zbornika sta sicer podprli Občina Markovci in PGD Stojnci, ki je tudi izdajatelj zbornika.

Nekaj izvodov je po predstavitvi še bilo na voljo. Torej, če svojega še nimate, čimprej kontaktirajte Nika ali Alenko. Predvsem Stojnčani pohitite, saj se za krajane spodobi, da imamo to knjigo na svoji knjižni polici!

Nina Prelog

Aktivnosti Društva podeželskih žena občine Markovci

V društvu se ukvarjamo z veliko različnimi in zanimivimi stvarmi, ki nas bogatijo in nam dajejo nova znanja in ideje.

Naj vam predstavimo, kaj vse smo počele v preteklih mesecih. Še v lanskem novembru smo se zbrale v vašem domu Prvenci-Strelci in pod vodstvom Marije Horvat pripravljale enostavne sladice. Opravile smo zanimiv in uporaben tečaj, saj vemo, da gospodinje rade pripravimo nekaj okusnega, za kar ne potrebujemo veliko časa in kasneje lahko s tem pogostimo družinske člane. V gasilskem domu Stojnci pa smo obnovile znanje peke prazničnih kruhov in iz kvašenega testa izdelale različne pletenice. S tem smo želele obuditi ali pa na novo spoznati umetnost pletenja testa. Pripravljale smo pletenice, ki so hitro pripravljene in jih sedaj rade večkrat spečemo tudi doma. Pletenice so gospodinje nekoč pogosto pekle v krušni peči. Okrašena pletenica z rožami iz papirja pa je bila na gostijah namesto torte. Naša želja je, da bi vzpodbudile mlajše gospodinje, da bi pripravljale več dobrot iz kvašenega testa. Članice društva iz Prvencev so se udeležile tekmovanja v izdelavi domačih rezancev v Dražencih, članice društva iz Stojncev pa so se na Zavrchu preizkusile v pripravi jabolčnega zavitka. Ob zahvalnem dnevu smo okrasile farno cerkev s pridelki in izdelki. Z rožami je okrasitev popestrila cvetličarna Čuš, med in izdelke iz medu pa so prinesli člani Čebelarškega društva Markovci.

V prednovoletnem času smo se z vlakom odpravile v Postojno. Ogledale smo si Postojno in se sprehodile do Postojnske jame, v kateri v božično-novoletnem času pripravijo žive jaslice. V tem času podzemne dvorane in hodniki oživijo skozi prizore Jezusovega rojstva, ki jih uprizarjajo priznani slovenski pevci in igralci. Obisk tega dogodka je bil res nekaj posebnega in veličastnega. Vse udeležence smo bile ob prihodu iz jame nad videnim zelo navdušene. Prav tako je bila zanimiva sama vožnja, saj smo se nekatere po več letih ponovno vozile z vlakom. Tako smo skupaj preživele zanimiv in pester dan z veliko smeha

ter dobre volje. Seveda pa ni manjkalo zanimivega klepeta, ki ga ženskam ni nikoli dovolj.

Po novem letu smo se dobile v prostorih Občine Markovci, kjer smo izdelovale rože iz papirja, iz katerih smo naredile duhe za okrasitev občine v pustnem času. Članice pa so sodelovale tudi pri različnih postnih prireditvah in nekatere tudi v pustnih skupinah.

Tudi v mesecu februarju smo se večkrat družile. Namesto, da bi se udeležile ocenjevanja krofov, smo se dobile v Stojncih in pripravljale ocvrto pecivo med drugim tudi krofe. S krofi, flancati in drugimi pustnimi jedmi smo se predstavile v Ljubljani, skupaj z drugimi društvi in predstavniki Občine Markovci. Predstavitve je potekala na tržnici v BTC-ju na dogodku Diši po domačem. Na tem dogodku je naše društvo sodelovalo tri dni.

Nekaj članic se je skupaj z drugimi društvi odpravilo v Ljubljano in tam pripravilo razstavo rož iz papirja ter razstavo značilnih pustnih jedi z našega območja. Na samem dogodku so članice cvrle in obiskovalcem postregle kvašene miške. Druge članice pa so se dobile v Stojncih v gasilskem domu in cvrle krofe ter flancate, ki so jih naslednji dan zopet odnesli v Ljubljano in z njimi pogostili obiskovalce tržnice. Zahvala vsem članicam, ki so hodile v Ljubljano in še posebej tistim, ki so pripravljale krofe »doma«. V soboto, 25. 2. 2023, smo sodelovale pri izmenjavah semen, ki ga je organiziralo društvo gospodinj Spuhlja in MO Ptuj v sodelovanju z našim društvom in KGZS Zavodom Ptuj.

Zadnji dan meseca marca smo se srečale na občnem zboru društva, na katerem smo pregledale naše delo v preteklem letu in si zastavile program dela za tekoče leto, ki je prav tako pester kot so bili programi v preteklih letih. O našem delu vas sproti obveščamo, zato ne bom še enkrat pisala o tem.

Naj zaključim s strokovno ekskurzijo, ki nas je tokrat vodila v Maribor z okolico. Najprej smo se ustavile v Malečniku in si z vodnikom ogledale cerkev sv. Petra in Pavla ter katakombe in trinadstropno vinsko klet. Nato smo obiskale posest

Ekskurzija v Postojno

Foto: Arhiv društva

Sončni raj v Vodolah. Gospodar nam je predstavil kmetijo, na kateri se ukvarjajo s pridelavo zelišč, s permakulturo, gojenjem konoplje, imajo čebelnjak, v katerem imajo prostor za apiterapijo. Pokusile smo njihove izdelke ter si ogledale vinsko fontano, kjer si je vsaka lahko natočila kozarec vina. Po kosilu smo se odpravile na ogled Maribora in v Hišo stare trte. Kljub deževnemu in hladnemu vremenu smo obiskale zanimive lokacije in skupaj preživele zanimiv in poučen dan.

Naše članice se ob ponedeljkih še vedno dobivajo na ročnodelskih delavnicah v Novi vasi. Izdelke, ki nastajajo na delavnicah in doma, ste lahko občudovali na razstavi ročnih del na Markovo nedeljo.

Slavica Strelec

Foto: Arhiv društva

Izdelovanje rezancev

Novi birmanci pri sv. Marku

20. maja 2023 je zakrament svete birmе pri slavnostni sveti maši prejelo 53 birmancev župnije sv. Marka. Priprave na birmo so potekale po ustaljenem redu, ki sledi večletnemu rednemu obiskovanju verouka ter bolj intenzivnim pripravam v zadnjem letu pred birmo. V nižjih razredih sta letošnje birmance verouk poučevali gospe Sabina Strelec in Darja Vrtačnik, nato pa je njihovo veroučno vzgojo prevzel gospod župnik, Janez Maučec, ki je večino otrok tudi krstil. S potrpežljivostjo in vztrajnostjo jih je pripravil na zakrament svete birmе, z rednimi birmanskimi pripravi ob sobotah v župniji ter na posebnih marčevskih pripravah v župniji sv. Trojice na Gorci pri Podlehniku. Pri pripravah so gospodu župniku pomagali animatorji: Špela, Ana in Gašper Vrtačnik, Lea Roškar, Lea Janžekovič, Melanija Strelec, Ana Stolec ter Lana Kristovič. Zakrament svete birmе je letošnjim birmankam in birmancem podelil mariborski nadškof, gospod metropolit msgr. Alojzij Cvikel DJ, ki je v nagovoru birmancem

svetoval preprostost in iskrenost, ki vodita do izpopolnjenega življenja. Z njimi je imel razgovor tudi že nekaj dni pred birmo, ko je preveril njihovo poznavanje svetega pisma. Srečanje birmancev in birmank z nadškofom že pred samo birmo je bilo poseben dogodek sam po sebi. Nadškofa je oba dneva v naši župniji spremljal njegov tajnik, gospod župnik Jure Sojč, ki je izvedel tudi sveto spoved, pri sami sveti maši pa sta visok duhovniški zbor pri oltarju dopolnjevala gospod dekan Marijan Fesl iz župnije sv. Martina na Hajdini in gospod župnik Jože Pasičnjek iz sv. Barbare v Cirkulanah. V spremstvu botrov in staršev je tako 53 birmank in birmancev iz župnije sv. Marka prejelo zakrament svete birmе v domači župniji – drugače kot naši predniki, ki so se še pred nekaj desetletji na birmo vozili s konjsko vprego in z vlakom na sedež škofije v Maribor. S tem so postali odrasli člani župnije sv. Marka. Upamo, da jim bo ta dan ostal v lepem spominu za vse življenje.

Janja Hojnik

Foto: Arhiv društva

Praznični dnevi v naši župniji

Mesec maj je vsako leto v naši župniji praznično obarvan. Spet so praznovale različne generacije, od tistih najmlajših do mladih po srcu. Slovesnosti birme in obhajila smo letos praznovali tretji vikend v maju. V nedeljo, 21. maja, je tako 33 prvoobhajancev prvič prejelo Jezusa. S tem pa se slavlja še niso končala. Že naslednji teden, 28. maja, je bila nedeljska pozna maša namenjena vsem zakonskim jubilarantom, ki to leto

praznujejo okrogle obletnice svojega zakona. Zaploskali smo lahko vsem, ki v skupnem življenju vztrajajo že 5, 10, 15 in vse tja do 60 let. Prva junijska nedelja pa je bila namenjena vsem bolnikom in ostarelim, ki so pri maši lahko prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Po koncu slovesne maše je po obeh srečanjih sledila pogostitev in druženje slavljenčev.

Špela Vrtačnik

Foto: Kaissa - Kaja Kristovič

Foto: Kaissa - Kaja Kristovič

Foto: Marjan Tement

Zakonski jubilaranti

Povezanost in enotnost rodi uspeh

Star slovenski pregovor pravi, da dober sosed velja več kot 10 stricev. Ali pa, da je sosed največja žlahta. Popolnoma resnično in prav je tako. Ne smemo pa dovoliti, da nam to dejstvo postane samoumevno. Tako kot za vsak odnos se je potrebno truditi tudi za odnose s sovaščani, jih vzgojiti in potem redno vzdrževati. Včasih pomaga samo stisk roke in lepa beseda dobrega soseda, pa je dan takoj lepši. Občasno pa se ponudi tudi kakšna priložnost, da se vsakemu poveča nabor dobrih »sosedov« in da se stkejo prijateljske vaške vezi ter korektni odnosi. Med temi priložnostmi so tudi vaški dogodki, ki jih organizira vaški odbor ali katero od društev v vasi, pa naj bo to nogometna tekma, občni zbor društva, srečanje vaščanov, gasilske aktivnosti, izdelava presmecev, postavitve majskega drevesa ... Prav na zadnji dogodek, ki se je zgodil na zadnji aprilski dan, smo z obvestili po domovih v vasi Markovci vabili člani Vaškega odbora Markovci, k organizaciji pa smo povabili še markovska društva: prostovoljno gasilsko društvo, nogometni klub in etnološko društvo. Akcija se je pričela že v dopoldanskih urah, ko se je zbralo nekaj krepkih in marljivih mož in fantov, ki so se odpravili v gozd poiskat primerne »prostovoljca« za naše majske drevo. Na tem mestu se zahvaljujemo Sandiju Rožmarinu, da je v ta

namen odstopil drevo. Ni dolgo trajalo, da so fantje izbrali za njih ta pravo drevo. Hitro so ga podrli, odstranili odvečne veje in lubje ter ga prepeljali pred gasilski dom, kjer so ga še dokončno očistili in okrasili. Nekateri viri pravijo, da so majske drevo oz. cvetje in veje pripravljali že Rimljani, v čast boginji Flori. Po letu 1919 so ga postavljali v zahvalo, ker so se živi vrnili iz vojske. Danes pa velja za simbol svobode in delavskih pravic, krasijo pa ga obroč z zelenjem pod vrhom, kjer smreki ohranijo njene veje ter pisani trakovi in slovenska zastava. Ni pa pomemben sam pomen drevesa, obenem na ta način vaška skupnost sodeluje in se povezuje. V našem primeru je to sodelovanje in povezovanje trajalo vse do večernih ur in naprej. Proti večeru se je na ploščadi pred gasilskim domom zbralo že kar nekaj vaščanov, ki so prišli z zanimanjem spremljat sam dvig majskega drevesa. Pri tem opravilu so nam priskočili na pomoč ptujski gasilci, ki so lahko s primerno opremo in mehanizacijo poskrbeli predvsem za varnost in seveda mnogo lažjo izvedbo. Tudi njim najlepša hvala. Zatem je sledilo druženje ob ognju in glasbi, poskrbljeno pa je bilo tudi, da želodci niso bili prazni in, da grla niso bila suha. Več kot 50 se nas je zbralo tekom popoldneva in večera. Hvala vsem, ki ste si utrgali del svojega časa za vaško dogajanje. Kot so nam po-

vedali nekateri udeleženci so organizatorjem zahvalni, da gojijo takšno obliko zbliževanja vaščanov. Namen prireditve je tako druženje, pogovor, medsebojno povezovanje, ki se v današnjem hitrem tempu življenja in času računalniške tehnologije izgublja. Tempo življenja nas torej marsikdaj prikrajša za prijetno srečevanje in druženje s sosedi, prijatelji, znanci in sovaščani. Čeprav smo bili nad obiskom na zadnjem dogodku dokaj zadovoljni, si v prihodnje ob takšnih in drugačnih vaških dogodkih želimo bolj množičnega obiska naših vaščanov, pri

organizaciji dogodkov pa predvsem povezovanje vaškega odbora, društev in drugih organizacij.

Verjamemo, da si kljub različnim obveznostim, vsak lahko odtrga košček svojega dragocenega časa. Ni treba veliko, da je zadovoljstvo po dobro izpeljani skupni akciji neizmerljivo. No, pa še kdaj, ob kakšni drugi priložnosti. Ne zavržimo spoznanja, da je življenje dosti prijetnejše, če se kdaj srečamo in pokramljamo. Če se povežemo, če smo enotni, potem so tukaj uspehi.

Vaški odbor Markovci

Foto: Gregor Zmazek

Ali dovolj sprejemamo drugačnost?

V maju smo na naši šoli drugič v tem šolskem letu izvedli integracijo z ZUDV Dornava. Namen teh srečanj je vključevanje otrok s posebnimi potrebami (PP) v redne skupine šol zaradi socialnega razvoja zdravih otrok, sprejemanja različnosti v družbi nasploh in boljšega razvijanja sposobnosti otroka s PP. Obiskali so nas trije varovanci, deček in dve deklici, ter njihove spremljevalke. Deček je bil že drugič pri nas, poznajo ga tudi nekateri naši učenci, saj je bil pri svojih zgodnjih letih vključen v naš redni vrtec, o čemer sem že pisala v prejšnji izdaji Lista iz Markovcev. Tokrat so obiskali oba 5. razreda, kjer so jim skupaj z učiteljico Janjo Hunjet in učiteljem Jurijem Cvitančičem pripravili lep glasbeno-plesni nastop v telovadnici in ustvarjalne delavnice v razredih. Vsi učenci so varovance zelo lepo sprejeli in z njimi ustvarjali. Pokazali so veliko empatije, spoštovanja in pripravljenosti pomagati mladim varovancem s posebno potrebo. To nam je vsem ogrelo srca. Tudi spremljevalke so

Foto: OŠM

bile navdušene nad lepim sprejemom. V zahvalo so nam podarili čudovito voščilnico z lepimi mislimi in skupaj smo se dogovorili, da bomo naša srečanja ohranili še v naslednjih letih.

Foto: OŠM

Spodbujanje sprejemanja drugačnosti bi moralo biti vedno prisotno v današnji družbi, kot tudi sprejemanje ne samo otrok s posebnimi potrebami, ampak tudi kakorkoli drugačnih od nas. Med nekaterimi šolarji se na žalost že dogajajo različne krivice. Otroci se "ocenjujejo" od glave do pete, kako je kdo oblečen, izključijo te lahko tudi, če si drugače misleč, "reven" ali če odstopaš od družbenih norm. Nič čudnega torej, da se ravno zaradi tega otroci že zelo zgodaj soočajo z depresijami, zaprtostjo vase in drugimi negativnostmi. Bi »drugačnega« od sebe izključili, če bi vedeli, kako mu s tem škodujemo, ali če bi podobno izkusili na svoji koži? In kaj sploh pomeni »biti reven«, eden izmed zgoraj pogosto »izključenih« otrok? Zame je reven tisti, ki nima empatije do drugih, ki nima zmožnosti pomagati sočloveku, tisti, ki nima zmožnosti privoščiti drugemu sreče, ne pa tisti, ki te dobrosrčne vrline ima, četudi je morda (ali tudi ne) materialno ne tako bogat. Takšen je lahko najbogatejši.

Mateja Gabrovec

Naša pesnica Nina

Dobra pesem je prispevek k resničnosti. Dobra pesem pomaga spremeniti obliko vesolja, pomaga razširiti vsakogar spoznanje o sebi in svetu okoli sebe,« so besede Dylana Thomasa. Napisati pesem je prava umetnost. Je dar, ki je dan le redkim ljudem. Na naši šoli imamo kar nekaj ljubiteljev vezane besede, danes predstavljamo eno izmed njih. Sedmošolka Nina Selič piše pesmi že od nekdaj. Kot nadarjeno učenko na literarnem področju usmerjamo in motiviramo k pisanju različnih prispevkov, s katerimi sodeluje na različnih literarnih natečajih. Njene pesmi so tako izšle že v različnih zbornikih, lansko šolsko leto je na Župančičevih dnevih poezije dosegla tretje mesto s svojo pesmijo Hišica, letos je bila ena izmed 10 nagrajenk literarnega natečaja Mačje mesto (sodelovalo je kar 91 učencev).

Torej, če hočeš kaj tehtnega izvedeti o poeziji, moraš vprašati tiste, ki jo pišejo, o njej razmišljajo ali pa jo vsaj z zadovoljstvom berejo. Tudi Nina nam je odgovorila na par kratkih vprašanj.

Nina, kaj ti pomeni poezija?

Pesnice so mi bile od nekdaj všeč, že kot majhna sem imela doma nekaj otroških pesniških zbirk, ki sem jih prebirala s starši. Sicer ne berem pogosto poezije in imam rajši romane, vseeno pa se rada poigravam s pisanjem pesmi.

Od kod izvirajo tvoje ideje za pisanje?

Ideje za pisanje dobivam naključno, če iščem rimo, pogledam po prostoru in poizkušam vse, kar bi se lahko rimalo, velikokrat tudi pogledam skozi okno ali pa pišem o vsakdanjem življenju.

Nam zaupaš recept za pisanje pesmi!

Recept je veliko branja; tako bogatimo svoj besedni zaklad in lažje poiščemo besedo, ki bi se rimala oz. poznamo več besed. Prav tako mora imeti vsaka dobra pesem po mojem mnenju nekakšno osrednjo temo, na katero se nanaša naslov. Sicer sem do sedaj mislila, da so pesmi, ki nimajo ravno nekega smisla oz. mogoče jaz ne prepoznam smisla v njih, nesmiselne, kasneje pa sem ugotovila, da so pogostejše uspešne bolj „nesmiselne pesmi“.

Kdo je tvoj najljubši pesnik oziroma ali imaš najljubšo pesniško zbirko?

Letos smo za Cankarjevo tekmovanje brali pesniško zbirko Ne, ki mi je bila zelo všeč, najljubši pesnik pa je morda kar Feri Lainšček.

Nina piše pesmi najrazličnejših tem. Z bogatim besednim zakladom in njeno brezmejno domišljijo ter sposobnostjo izmišljanja najrazličnejših rim nastajajo Ninine pesmi, ki velikokrat bogatijo tudi naš »Markovski list«. Poezija je bogato zakoreninjena v slovenski kulturni svet. Ponarodele pesmi so del naših različnih praznovanj in ostalih dogodkov, ki sklepajo naš življenjski krog. Prav zato so ljudje, ki ohranjajo pesništvo živo, še kako pomembni za obstoj te sfere kulture pri nas. Za pokušino tukaj objavljamo dve Ninini pesmi.

Brez mej

Kako brez mej bi bilo,
bi kot metulj poleteli v nebo?
Bi kot sokol hitro leteli,
kot sinička neutrudno peli?
Bi meja ne bila nebo,
kot do zdaj je bilo?
Bi veseli skakljali,
kot muce se igrali?
Bi potem v veselje poleteli,
Bi tako vse imeli?
Bi kot gospodje okrog hodili
ali kot berači po ulici se podili?

Domovina skozi letne čase

Pomladi zelena,
poleti cvetoča,
pozimi ledena,
jeseni rumena.
Pomladi pojo ptice,
žari blede lice,
saj mrzla zima,
dokončno v slovo odkima.
Poleti vročina, voda je fina.
Eni na morje, drugi v toplice,
poleti imajo vsi zagorelo lice.

Foto: Zasebni arhiv

Pesnica Nina Selič

Jeseni gremo v šolo,
pridelke vozimo s karjolo,
ozimnica se pospravlja,
zima se že spet pripravlja.
Pozimi mraz nam pokima,
zasnežena je naša domovina,
res mrzla v tem času je klima.
Toliko različnih obrazov pozna,
ena, v srcu našem edina,
naša preljuba domovina.

OŠM

ŠPORTNIKI OŠ MARKOVCI USPEŠNI NA TEKMOVANJIH

ROKOMET – MLAJŠE UČENKE TRETJE NA REGIJSKEM TEKMOVANJU

V šporni dvorani OŠ Markovci je v ponedeljek, 15. maja 2023, potekalo regijsko tekmovalno v rokometu za učenke letnikov 2010 in mlajše. Učenke so dosegle 3. mesto, kar je lep uspeh, če vemo, da smo igrali proti šolam z večletno rokometno tradicijo.

Vrstni red: 1. OŠ GORIŠNICA, 2. OŠ ORMOŽ, 3. OŠ MARKOVCI

Našo šolo so zastopale: Julija Kukovec 6.a, Waris Cimerman 6.b, Damalis Vilčnik 7.b, Doris Cimerman 6.b., Maja Jakomini 7.b, Tia Forštnarič 7.a, Tea Jurič 7.a, Kaja Kokol Zebec 7.a, Neža Bezjak 7.a, Zarja Forštnerič 6.b, Nuša Kozel 6.a in Adela Cigula 6.b.

NOGOMET – UČENKE SO DOSEGLE DVAKRAT TRETJE MESTO

Na OŠ Markovci je 10. 5. 2022 potekalo finale medobčinskega tekmovanja

v malem nogometu za mlajše učenke, 23. 5. 2023 pa še regijsko tekmovalno. Naše učenke so po izenačenih tekmah na koncu obakrat dosegle 3. mesto.

Vrstni red: 1. OŠ Hajdina, 2. OŠ Breg, 3. OŠ Markovci, 4. OŠ Cirkulane-Zavrč

Rezultati regijskega tekmovanja:

Vrstni red:

1. OŠ Hajdina, 2. OŠ Breg, 3. OŠ Markovci, 4. OŠ Kajetana Koviča Poljčane

Za našo šolo so na obeh tekmovanjih nastopile: Nina Pfeifer 7.b, Kaja Kokol Zebec 7.a, Julija Kukovec 6.a, Adela Cigula 6.b, Doris Cimerman 6.b, Nuša Kozel 6.a, Tea Jurič 7.a, Waris Cimerman 6.b, Naja Žnidarič 5.b in Ema Zemljarič 5.b.

KOŠARKA – MLAJŠE UČENKE TRETJE V ČETRTFINALU DRŽAVNEGA TEKMOVANJA, SKUPNO DVANAJSTE V DRŽAVI

Četrtninalni turnir se je igral 5. 5. 2023 na OŠ Lovrenc na Pohorju. Po dobrih

igrah smo na koncu dosegli 3. mesto. V skupnem seštevku tekmovanja Košarski Superšolar smo zasedli skupno 12. mesto med vsemi šolami v Sloveniji.

Vrstni red:

1. OŠ Tabor 1 MB, 2. OŠ Lovrenc na Pohorju, 3. OŠ Markovci

Za našo šolo so tekmovali: Nina Pfeifer 7.b, Neža Bezjak 7.a, Kaja Kokol Zebec 7.a, Marija Roškar 6.a, Julija Kukovec 6.a, Maruša Rakuša 6.a, Hana Zemljarič 7.b, Karmen Jug 7.a, Ivona Majcen 7.a, Adela Cigula 6.b, Doris Cimerman 6.b, Nuša Kozel 6.a in Ines Pfeifer 6.a.

ATLETIKA – DVE MEDALJI NA MEDOBČINSKEM TEKMOVANJU

17. 5. 2023 je na ptujskem atletskem stadionu potekalo medobčinsko tekmovalno v atletiki za mlajše in starejše učence.

Vidni dosežki naših učencev: Tea Jurič 7.a, met žvižgača, 1. mesto; Neža Bezjak 7.a, met žvižgača 3. mesto; Kirbiš Miha 7.a, 300 m 5. mesto; Maj Veršič 6.a, višina 6. mesto; Nejc Pfeifer 7.a, višina 9. mesto; Hana Zemljarič 7.b, 60 m 4. mesto; Nina Pfeifer 7.b, višina 5. mesto; Maruša Rakuša 6.a, višina 6. mesto; Alina Gavez 6.b, višina 8. mesto; Kokol Zebec Kaja 7.a, daljina 4. mesto; Šan Kelc 8.b, 60 m 6. mesto; Žan Celec 8.b, višina 5. mesto; Timi Zelenik 8.b, suvanje krogle 6. mesto; Iva Solina Petrovič 9.a, daljina 6. mesto; Liza Jakomini Kristovič 9.b suvanje krogle 8. mesto.

Na regijskem tekmovanju v atletiki v Slovenski Bistrici pa so uspešno tekmovali in dosegli vidne rezultate sledeči učenci: Tea Jurič 7.a, žvižgač, 2. mesto in uvrstitev na državno tekmovalno; Maj Veršič 6.a, višina 9. mesto; Hana Zemljarič 7.b, 60 m 5. mesto; Neža Bezjak 7.a, žvižgač 5. mesto; Maruša Rakuša 6.a,

Foto: OŠM

Gimnastičarki Amalija Strelec in Julija Kukovec

višina 11. mesto; Kaja Kokol Zebec 7.a, daljina 7. mesto; Šan Kelc, 8.b, 60 m 10. mesto

GIMNASTIKA:

Amalija Strelec (6.b) in Julija Kukovec (6.a) sta dosegli odlično prvo (Amalija) in tretje mesto (Julija) na polfinalu državnega tekmovanja v gimnastiki. 24. 5. 2023 pa sta se udeležili finalnega tekmovanja osnovnih šol v športni gimnastiki na OŠ Brežice. Obe sta uspešno nastopili v gimnastičnem mnogoboju. Amalija je po majhni napaki na zadnjem orodju na dvovišinski bradlji še vedno osvojila izjemno 11. mesto, Julija pa 25. mesto. V ekipni tekmi sta zasedli 9. mesto med vsemi šolami v Sloveniji.

Čestitke vsem učencem!

Mentor: Zlatko Marčič

Foto: OŠM

Učenci, ki so se udeležili medobčinskega tekmovanja v atletiki

Mladi kolesarji potujejo na ETEC tekmovanje v Bar

Naši mladi kolesarji stari med 10 in 12 let so se 18. 5. 2023 v AMZS centru varne vožnje na Vranskem in na osnovni šoli Vransko udeležili izbirnega tekmovanja za 36. evropsko prometno-izobraževalno tekmovalno ETEC pod okriljem avtomobilistične zveze FIA.

Za uvrstitev na evropsko tekmovalno se je pomerilo štirinajst ekip iz osnovnih šol v Sloveniji. Štiričlansko ekipo so sestavljali 2 dečka in 2 deklici. Preizkusili so se v praktični vožnji na poligonu in v vožnji skozi labirint. Opraviti pa so morali tudi preizkus iz teoretičnega znanja poznavanja cestno-prometnih predpisov, narisati pa so morali tudi risbo na temo prometa.

Ekipa AMD Markovci se je uvrstila na zelo dobro 6. mesto.

Nestrpno smo pričakovali še nadaljnje rezultate. Napovedovalka je naposled napovedala ime Anabella Dogša iz Osnovne šole Markovci. Ta se je uvrstila na mednarodno FIA kolesarsko tekmovalno. Tekmovalno bo potekalo od 22. do 25. septembra v Črni gori v mestu Bar. Izmed vseh ekip, ki so tekmovali, so bili tako izbrani štirje najboljši, dva dečka in dve deklici, ki bodo zastopali AMZS Slovenije na FIA tekmovalno.

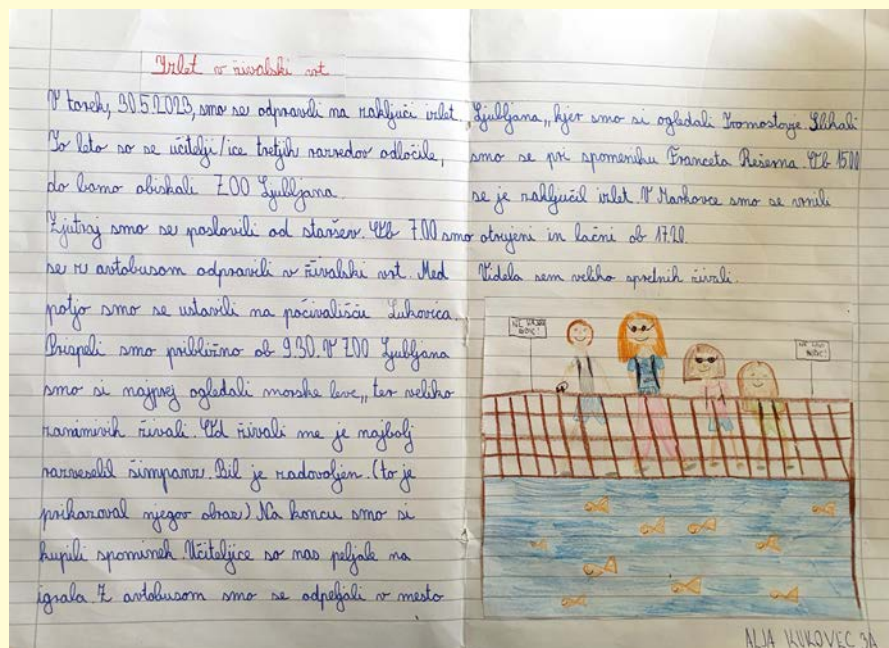
Iskrene čestitke ekipi in seveda Anabelli, ki je odlično zastopala Osnovno šolo Markovci in AMD Markovci. Hvala tudi vodstvu šole in učiteljici Janji Hunjet za odlično pripravljeno ekipo AMD Markovci.

AMD Markovci
Martin Zamuda

Ekipa OŠ Markovci

Foto: Martin Zamuda

PEVSKI ZBORI V OŠ MARKOVCI

Markovci so v Sloveniji in širše prepoznana občina predvsem po dveh stvareh; po fašenku in s tem povezano pogovorno izjemno prijaznostjo domačinov ter po odličnih pevskih zborih. Prav neverjetna se zdi fama, da se v Markovcih vsi otroci rodijo z glasbenim poslušom in da pač avtomatsko vsi pojejo. Seveda temu ni tako. Otroci se povsod rodijo kot nepopisan list. Od nas, ki tu živimo, vzgajamo, učimo, je odvisno, v kakšno smer se bodo/bomo razvijali kot ljudje, osebe, občani, državljani. Petje v zboru je zelo drugačno od solističnega petja, ki se ga v družbi pogosto obravnava kot "zahtevnejše". Pa vendar se prav pri zborovskem petju oblikujejo vse tiste prvine, ki gradijo boljše odnose in s tem boljši svet. Poslušanje, prilagajanje, disciplina, potrpežljivost, seveda tudi osebni napredek, predvsem pa odgovornost drug do drugega - vse to so stvari, ki jim v zborih posvečamo več ur tedensko, leto za letom. In nam odlično uspeva. V vrtu in šoli deluje kar pet pevskih zborov, to so Pevski zbor vrtca Markovci, Glasbene urice - pevski zbor učencev 1. in 2. razredov, ki delujeta pod vodstvom Polonce Strelec Čuš, OPZ v katerem pojejo učenci od 3. do 5. razreda in oba zbora starejših učencev MPZ ter za ambicioznejše pevce še komorni zbor. Vse tri vodi Slavica Lajh, na vseh pomembnejših nastopih pa jih korepetira kar domača pianistka Angelika Lajh. Kako odlični pevci so, so se lahko starši in drugi podporniki prepričali na revijah, nekaterih šolskih prireditvah in na zaključnem koncertu. S svojo priso-

tnostjo na dogodkih so nas dodatno motivirali za resno delo, za kar smo izjemno hvaležni. V tem šolskem letu smo posebno pozornost namenjali vokalni tehniki ter nekaterim pomembnejšim nastopom. Kjerkoli smo se pojavili, smo bili sprejeti z odkritim občudovanjem glede kvalitete petja, zahtevnosti pevskega repertoarja, množičnosti v zborih ter muzikalne interpretacije. Čeprav letos nismo načrtovali udeležbe na tekmovanjih, smo se po odličnih uvrstitvah na reviji in spodbudi strokovne ocenjevalke odločili, da se podamo na regijsko tekmovanje. Po tehtnem premisleku, smo se odločili za revijalni in ne tekmovalni del tekmovanja in to iz več razlogov. Za naštevane le-teh bi bil članek le nekoliko predolg. Regijsko tekmovanje se je odvijalo v večih krajih po Sloveniji ob različnih terminih. Ker se veliko otrok ne bi moglo udeležiti tekmovanja Štajerske in Pomurja, smo se z dvema zboroma odpravili v Zagorje ob Savi. Doživeli smo dramatičen dan, obtičali v koloni na cesti zaradi nesreče, na oder šli brez tonske vaje in upevanja, ter se kljub temu odlično predstavili. Del našega nastopa najdete tudi na Youtubeu. Tekmovanje je bilo zabavno-kaotična izkušnja, nekaj čisto drugega pa naš zaključni koncert. Kot vsako leto, je bil tudi letos nabit s čustvi, saj se od zborovskega petja poslovili naši dragi devetošolci - pevci. Ponovno polna sicer vroča stara telovadnica kot prizorišče krasnega dogodka poraja vprašanje, zakaj koncert tam in ne v novi. Čisto enostavno. Za nas, pevce, je pomembna dobra akustika. Pe ne gre za

to, da bi bila v stari telovadnici akustika tako dobra, gre za to, da je v novi prav obupna. Enkrat letno želimo nastopati v kolikor toliko zvočno sprejemljivem okolju. Mi na odru prvenstveno nismo za sliko, pač pa za zvok. Ni dovolj, da je dovolj svetlo in se lepo vidimo in ni dovolj, da se nas sliši. Mora se nas lepo slišati. Poudariti je treba zborovsko obarvan zvok, ne glasov posameznikov, ki slučajno stojijo pred mikrofonom. Vsak lahko razume, da se športne tekme ne odvijajo v kulturnih dvoranah, marsikdo pa ne razume, da je kulturni dogodek v telovadnici slaba izbira in le izhod v sili. Morda pa kdaj v prihodnosti tudi kulturniki naše občine dobimo boljše pogoje.. Hvala vam, dragi naši pevci. Čeprav hodite na pevske vaje najprej zase in svoj napredek, s svojim petjem bogatite življenje vseh nas. Utrdili smo krasna nova prijateljstva ter se naučili toliko novega in lepega o sebi in življenju. Posebna zahvala pa gre našim "devetošolcem - pevcem". Prekrasni in resnično izjemni mladi ljudje, s katerimi je bilo res lepo delati. Vedeli so se zabavati, vedeli stopiti skupaj, se potruditi drug za drugega. Dragi deveti, hvaležni smo in ponosni na vas in res ste NAJLEPŠE DARILO, ki si ga učitelj/učiteljica glasbe lahko zaželi. Vso dobro na nadaljnji poti. Generacija devetošolcev, ki je zaključila pevsko šolanje v OŠ Markovci: Tjaša Bezjak, Jasna Bratuša, Sofija Hojnik, Matej Hrga, Samo Kodrič, Žan Habjanič, Lynn Petek, Ana Plohl, Aneja Plohl, Lana Podrenek, Neža Meglič, Jan Merc, Julija Skuhala in Julija Zebec.

Slavica Lajh

JULIJA SKUHALA – PREJEMNICA NAGRADE MARKEC

Na Osnovni šoli Markovci ob koncu šolskega leta podelimo najvišje priznanje, nagrado markec, učencu ali učenki devetega razreda, ki s svojimi tekmovalnimi in učnimi dosežki, interesnimi dejavnostmi ter svojim vedenjem najbolj izstopa. V šolskem letu 2022/23 so bili za nagrado markec nominirani naslednji učenci devetega razreda: Jasna Bratuša, Samo Kodrič, Sofija Hojnik, Aneja Plohl, Julija Skuhala, Julija Zebec in Neža Meglič. Najvišje priznanje OŠ Markovci si je letos prislužila učenka 9. b razreda, Julija Skuhala. Julija je učenka s številnimi interesi, vsa šolska leta je bila učno zelo uspešna, vestna in vedoželjna učenka. Šolo je zastopala na področnih

Foto: Osebni arhiv

Julija Skuhala

in državnih tekmovanjih v ekipnih športih, bila je članica ekipe, ki je dosegla drugo mesto na državnem tekmovanju iz nogometa, s svojimi izdelki je sodelovala na likovnih natečajih ... Večkrat je nastopala na prireditvah, kot pevka v zboru, instrumentalistka in tudi kot voditeljica. Uvrstila se je na več regijskih in tudi državnih tekmovanj, dosegala je bronasta in srebrna priznanja na različnih področjih: v tujih jezikih, videomontaži, matematiki, biologiji, kemiji, na tekmovanju iz sladkorne bolezni itd. Na regijskem srečanju mladih raziskovalcev je s seminarsko nalogo osvojila srebrno priznanje. V razredni skupnosti je bila Julija aktivna organizatorka, na katero so se sošolci lahko zanesli. S svojo prijaznostjo in iskristnostjo poskrbi za dobro voljo med vrstniki in odraslimi, zna pa tudi odločno in spoštljivo zastopati svoje mnenje. Poleg tega pa najde čas tudi za sprostitev: igra saksofon in klarinet, je navdušena nogometašica, rada poseže po kakšni dobri knjigi in se poigra s pisanjem pesmi. S svojo marljivostjo, prijaznostjo in kreativnostjo je Julija vzor svojim vrstnikom. Julija, čestitamo ti in ti želimo še veliko uspehov!

OŠM

SPREJEM UČENCEV Z ODLIČNIMI UČNIMI REZULTATI PRI ŽUPANU

V petek, 23. 6. 2023, je župan Občine Markovci pozdravil 139 učencev od 3. do 9. razreda, ki so šolsko leto zaključili z odličnimi učnimi rezultati, 12 devetošolcev pa je bilo takšnih, ki so dosegali odlične učne rezultate skozi vsa leta svojega šolanja. V svojem nagovoru je učenkam in učencem čestital za odlične rezultate v času

Učenci zaključnih razredov markovske šole na valeti

Foto: Kaja Kristovič – Kaissa

Odličnjaki na sprejemu pri županu

Foto: OŠM

šolanja ter jim zaželel vse dobro na njihovi nadaljnji poti. Podaril jim je knjižno nagrado in enodnevno vstopnico za Terme Ptuj. Zlatim odličnjakom, devetošolcem, ki so vsa leta izobraževanja zaključili z odliko, pa je v dar izročil še eno knjigo in nalivno pero ter prav posebno priznanje, županovo petico. Zaželel jim je, da bi bili še naprej tako uspešni in v prihodnosti s svojim znanjem prispevali k razvoju domačega kraja. Sprejem se je zaključil z okusno pogostitvijo.

Katja Klemenčič Vajda

PROJEKT STOP NASILJU

V okviru mednarodnega projekta "Empowering child's strengths for violence prevention" na naši šoli že peto leto poteka psihosocialni projekt Stop nasilju. Nosilec projekta za Slovenijo je Društvo Za boljši svet, ki je hkrati tudi

šolskega leta pripravljajo še izobraževanje za učitelje. Vse teme in zgodbe, ki so jih člani društva v teh petih letih neposredno ali posredno (preko razrednikov) posredovali učencem in staršem, so izvajalci zbrali v knjigi. Te zgodbe in socialne igre pri učencih vzbujajo empatijo in sočutje, teme so jim dovolj blizu, da se z junaki poistovetijo in v razpravah aktivno sodelujejo, se znajo poslušati in se ne bojijo izraziti svojega mnenja. S pomočjo socialnih iger se učenci naučijo sprejemati drugačnost, postajajo tolerantnejši in bolj povezani med seboj. Razredniki zgodbe iz knjige redno uporabljamo pri razrednih urah in se po svojih močeh trudimo poudarjati pomen človeških vrednot, solidarnosti, medsebojnega sodelovanja in preseganja delitev na 'moje' in 'tvoje' ter jim skušamo pokazati, kako lep in pisan je svet, kjer živimo ljudje, ki smo med seboj tako zelo različni, hkrati pa tako zelo enaki.

Sonja Pavlenič

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE

V ponedeljek, 5. 6. 2023, se je na naši šoli odvil slovesni zaključek bralne značke. S svojo prisotnostjo nas je razveselil "največji" in najboljši še živeči pesnik in pisatelj, Feri Lainšček. Polni pričakovanj in vprašanj smo se zbrali v šolski telovadnici, kjer smo gostu v čast pripravili kratek program. Potrudili so se naši pevci, pripovedovalci in recitatorji. Gospod Feri nas je vneto poslušal in odgovoril prav na vsa naša vprašanja. Izkazalo se je, da je pesnik in pisatelj tudi v resnici zelo sočuten, prijazen in romantičen gospod. Tudi sama sem pesniku in pisatelju pripravila recital njegove pesmi Drugi breg želja. Ker je Feri Lainšček moj najljubši pesnik, mi je bilo v veliko čast, da sem lahko povedala njegovo pesem in prejela njegovo pohvalo. Po slovesu gospoda Ferija Lainščka, se nam je pridružila gospa Liljana Klemenčič, pravljica, iz knjižnice Ptuj. Doživeto nam je povedala pravljico in nas popeljala v pravljčni svet. Za konec smo odšli v razrede, kjer so potekale delavnice. Dan je bil nadvse zabaven in navdihujoč. Zagotovo bom tudi naslednje leto brala in sodelovala v bralni znački, saj nas branje veseli in veliko nauči.

Zoja Lukman, 5. a

PESEM O FERIJU LAINŠČKU

Pisatelj, pesnik, dramatik, scenarist, to je Feri Lainšček specialist. Živi in ustvarja v Murski Soboti, tam se s pisanjem knjig zamoti. Čeprav hotel je slikati, ga je bolj začelo pisanje brigati. To bila je prava stvar, saj s pisanjem je postal pravi car. Spisal več kot sto je del,

z njimi nas bo še dolgo grel. Dokaz njegovega besednega zaklada je več kot le ena nagrada. Tisti, ki se je 5. 10. rodil, nas bo s svojimi deli napojil.

Lana Podrenek in Julija Skuhala, 9. r

PREDEN GREŠ, MI NEKAJ LEPEGA POVEJ

Kot bi mignil, je minil čas. Čas, ko smo vsi nasmejeni prvič vstopili v šolo. Čeprav že nestrpno štejemo dneve do 15. junija, nam naše glave ne bodo pustile pozabiti vseh spominov, ki so se nam zgodili v teh prelepih devetih letih. Od prvega šolskega dne, ko smo v šolo vstopili vsi prestrašeni in nasmejeni, do prvega zaključnega izleta, šole v naravi in vseh drugih trenutkov so se nam v spomin vtisnili spomini na odlične sošolke in sošolce, učitelje in učiteljice, vse delavce šole, predvsem pa na vsa prijateljstva, ki smo jih stkali v tem času. Čeprav je težko reči adijo, dejstva, da gremo ne moremo spremeniti. To leto smo na šoli bili najstarejši in ker je vsega lepega enkrat konec, kmalu tudi te vloge ne bomo več imeli. Tudi naziv osnovnošolca ali osnovnošolke se bo spremenil v naziv dijak ali dijakinja. A kljub žalosti gremo novim zmagam naproti. Več kot polovico življenja smo preživeli v šoli, med prijatelji, za zvezki in knjigami ter pridno delali za svoje ocene, samo zato, da se lahko z dvignjeno glavo poslovimo in rečemo adijo.

Iva Solina - Petrovič, 9.a

ŽIVLJENJE

Kot reka življenje med ovirami teče včasih težje, včasih lažje, a nikoli nič ne reče. Včasih nam druge reke prekrizajo smeri in s tistimi, ki jim zaupamo, odpravimo laži.

Kot reka je včasih mirna, včasih pa glasno buči, tako je tudi življenje; in s tem tudi mi. Ko v reki več ni rib in v nas ni energije, vsak ima pravico, da pošteno si počije.

Ker pa ne vemo, kdaj bo konec reke življenja, ko vsaka struga bo presahnila, ne bo več nič zelenja, vsak trenutek uživajmo tako, da si ga zase najlepšega naredimo. Zato nikoli ne pozabi se smejati, in nekomu povedati, da imaš ga rad.

Jana Strmšek, 8.a

ZAPLETENA LJUBEZEN

Elena je v Maja, ki je v Elo, ona pa v Ožbeja, ki je v Urško. Urška se ma fajn z Damjanom, on pa razmišlja o Gloriji, Glorija je v Urbana, ki simpa na Jana, Jan pa v Jano, ki ji pove na plano. Jaka je v Emmo, ona pa v Gabrijela, ki hodi za Zojo. Ona gleda Nikojo, Niko pa Aljo, Alja kliče Luka, on pa Tio, Tia čaka Eleno, ona pa gleda v steno. (pesem ni resnična)

Emma Golob, Glorija Horvat, Luka Ranfl, Alja Varga. 8.a

JEŽEK

Ježek je napisal pesem, zdaj jo bere cel pretresen. Bere, bere jo ves dan in potem jo vrže stran. Tjaša Bezjak, 9.a

ZAKLJUČNI IZLET

Zjutraj se zbudimo in do šole odhitimo. Na avtobusu smo peli in igrali, nato se pa naša pot v Celju ustavi.

Tam smo videli celjski grad, ki je zelo velik, lep in bogat.

V mestu Celje dolge so poti, a na žalost hitro dež nas ulovi.

V Vitanje odpravili smo se vsi, saj tam nas čaka muzej o astronomiji.

V McDonaldsu se naša pot spet ustavi, saj smo se tam zelo okrepčali. Počil je lonce in ob šestih zabave je bilo konec.

Waris Cimerman, 6.b

SLOVENIJA

Slovenija, moja domovina, vir najlepšega spomina, moja družina, dežela prava si edina.

Ko zažubori Sava, zagledaš vrh Triglava, lipanec zarezgeta in odmev se v kraške jame poda.

Mlinsko kolo na Muri se zavrti, sonce v morju zagori, gosti gozd senco dela in kranjska zabrenči čebela.

Daleč spusti se draga Drava, senco na njo Pohorje meče, lepa je ob njej narava, ko na naše nižine priteče.

Zelena Slovenija, ti delo si pravega genija. Edini moj si dom, tu za vedno ostal bom.

Jure Vrtač-

nik, 6.b

Markovska mladina osvojila naziv državne prvakinja in dva naziva državnih podprvakov

Že marca je na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani potekal festival inovativnih tehnologij, v okviru katerega so potekala mnoga državna tekmovanja v znanju in spretnosti. Med ta tekmovanja spadata tudi tekmovanja iz multimedije – video montaža in digitalne fotografije, ki so se ju udeležili tudi učenci in dijaki iz Markovcev.

Foto: OŠM

Na slavnostni podelitvi zlatih priznanj »Zotkini talenti« na odru Gallusove dvorane Cankarjevega doma (od leve proti desni: Sara Merc, Samo Kodrič, predsednica RS Nataša Pirc Musar, Jasna Bratuša)

V kategoriji Multimedija – video montaža za osnovne šole so tekmovali Julija Skuhala, Sofija Hojnik, Jasna Bratuša in Jan Merc, v kategoriji Multimedija – video montaža za dijake pa Sara Merc. Učenec Samo Kodrič pa se je preizkusil

v tekmovanju Digitalna fotografija. Vsi so dosegli izjemne rezultate:

- Sara Merc (KUD Markovski zvon) je namreč zasedla 1. mesto in zlato priznanje,
- Samo Kodrič (OŠ Markovci) 2. mesto in zlato priznanje,
- Jasna Bratuša (OŠ Markovci) prav tako 2. mesto in zlato priznanje,
- Jan Merc (OŠ Markovci) 3. mesto in srebrno priznanje,
- Julija Skuhala (OŠ Markovci) pa 4. mesto in prav tako srebrno priznanje

Jasna Bratuša je po tekmovanju povedala: »Na tekmovanju iz video montaže sem se imela super, saj smo se veliko novega naučili in se lepo imeli. Najbolj sem bila živčna, ko so prišli rezultati in sem sprva dobila srebrno priznanje, ampak ker je prišlo do pomote so me presenetili z zlatim.«

Tudi Julija se je veliko naučila: »Tekmovanje mi je dalo novo izkušnjo in znanje, ki mi bo v prihodnosti v veliko pomoč. Za napredek in priznanje na državnem tekmovanju pa sem zelo hvaležna učitelju.«

Samo Kodrič: »Tekmovanje se mi je zdelo super, edino pri urejanju slik je šlo malo na tesno s časom. Za moj uspeh sem bil malo presenečen, malo pa sem ga tudi pričakoval, saj se s fotografijo ukvarjam že kar lep čas. Z uspehom sem zelo zadovoljen ter ponosen nanj, saj mi pomaga pridobiti Zoisovo štipendijo in pokaže moj napredek na tem področju.«

Jan Merc je povedal: »S svojimi rezultati sem zadovoljen. Tekmovanje mi je bilo kot izziv, da spoznam nekaj novega.

Foto: OŠM

Osnovnošolska ekipa nagajencev (od leve proti desni: Jasna Bratuša, Samo Kodrič, Jan Merc, Julija Skuhala)

Vesel sem, da mi je to tudi uspelo.«

Sara Merc: »Vesela sem, da sem se udeležila tekmovanja, saj sem pridobila veliko novega znanja. Že res, da se mladi veliko bolj znajdemo z računalniško tehnologijo, ampak še vedno ne poznamo vseh možnosti, ki nam jih ponuja. S prijavo na tekmovanje Multimedija – video montaža sem razširila svoje znanje video montaže in se naučila kvalitetnejše montaže video vsebin. Bila je lepa izkušnja, ki jo priporočam vsem, ki imajo vsaj malo domišljije, radi stopajo izven okvirjev, kreirajo in jim ustvarjanje z računalnikom ne predstavlja ovire.«

Samo, Jasna in Sara so zaradi uvrstitve med najboljše v svoji kategoriji svoje priznanje prejeli na slavnostni prireditvi z

naslovom Zotkini talenti, ki je potekala v nedeljo, 11. junija 2023, na odru Gallusove dvorane v Cankarjevem domu. Z zlatom so okronali svoje dosežke, za kar jim iskreno čestitamo. Prireditve se je udeležila tudi predsednica države Nataša Pirc Musar, s katero so se tudi fotografirali.

Na vse tekmovalce je znanje prenesel njihov mentor Gregor Zmazek, ki je na svoje učence in dijake zelo ponosen. Prav tako so na uspeh svojih učencev in članice ponosni in veseli v OŠ Markovci in v Kulturno-umetniškem društvu Markovski zvon.

OŠM

Zaključek sezone v Nogometni šoli Korant

V petek, 2. 6. 2023, je Nogometna šola Korant priredila zaključno srečanje mladih nogometašev, ki obiskujejo našo nogometno šolo ter hkrati organizirala vpis novih otrok, ki si želijo igrati nogomet in se družiti z novimi športnimi prijatelji. Seveda so bili vključeni tudi njihovi starši, stari starši, bratci, sestre ..., ki smo jih tudi brezplačno pogostili.

Vse to pa so nam seveda pomagali omogočiti naši sponzorji: Dorssen, Občina Markovci, Špic market Tuš, Spirala in naša kuharja, Martin in Gusta, ki sta poskrbela, da naši želodčki niso bili lačni. Otroci so imeli na voljo tudi hot doge, prejeli so nove majčke, ves čas prireditve pa so imeli aktivnosti s trenerji. Na igrišču so se jim pridružili tudi 3 igralci naše kadetske ekipe, ki so skupaj z našim predsednikom nogometne šole, Danilom Mlinaričem, odigrali krajšo tekmo proti našim mlajšim selekcijam, ki so našega predsednika kar pošteno izmučili.

Želimo si, da bi se še naprej družili v tako velikem številu. Vodstvo Društva nogometne šole Korant se iskreno zahvaljuje vsem staršem, babicam,

Foto: Arhiv društva

dedkom ..., ki so naše nogometaše in nogometašice pridno vozili na treninge ter jih spremljali in vzpodbujali na vseh tekmah in turnirjih. Posebna zahvala gre tudi Osnovni šoli Markovci, Občini Markovci, Špic marketu Tuš, Spirali, podjetju Dorssen in vsem drugim sponzorjem in donatorjem za uspešno sodelovanje.

Foto: Arhiv društva

V kadetski ligi MNZ so naši kadeti dosegli 2. mesto, od zmage jih je ločila zgolj 1 točka in 3. mesto v fair playu, naš kadet Anej Koletnik pa je bil z 20 goli izbran za najboljšega strelca. Bravo, fantje!

Vsem našim mladim nogometašem in nogometašicam, ki so uspešno zaključili

sezono 2022/2023, trenerjem, staršem ter vsem, ki so kakorkoli pripomogli naši šoli, se zahvaljujemo za sodelovanje in želimo prijetne počitnice. Ponovno se vidimo v mesecu avgustu!

Vodstvo DNŠ Korant

Mini maturanti 2023 – pomahali vrtcu v slovo

Foto: Vrtec

Leta hitro bežijo, saj je minilo pet let odkar so mini maturanti 2023 prvič prestopili prag vrtca. Nekateri takrat z nasmeškom na obrazu, drugi s kakšno solzico v očeh.

Meseci so minili v našem skupnem potovanju skozi igro, učenje, jok, smeh in veselje. Bilo je živahno, igrivo in polno dogodivščin, ki so nasmejale tako otroke kot tudi vzgojiteljice. Skozi leta v vrtcu so postajali pogumnejši, stkali so prijateljske vezi, postajali vedno večji.

Vsi skupaj smo se iskreno veselili napredkov naših otrok – od tistih majhnih, drobcenih stopinj, pa vse do velikih korakov na poti otrokovega razvoja in sa-

mostojnosti.

V torek, 12. 6. 2023, je župan občine, Milan Gabrovec, v prostorih občine sprejel mini maturante.

Po občinski zgradbi je odmeval glas petja in veselje ob otroškem direndaju. Župan Milan Gabrovec je "mini maturantom" ob prehodu v novo obdobje, ko bodo igralnice zamenjali z učilnicami, čestital in jim zaželel veliko lepih in zanimivih dogodivščin ob vstopu v šolo. Na igrišču vrtca so se s himno mini maturantov poslovili še od prijateljev v vrtcu, s piskom pa so naznanili prihod v šolo.

Vrtčevsko leto smo zaključili s skupnim srečanjem Mavrična ribica. Skupaj smo doživeli lep in ustvarjalen popol-

dan, od vrtca se je uradno s kratkim programom poslovilo 39 otrok.

Zatorej dragi »mini maturanti«, 1. septembra 2023 boste stopili na novo pot. Le-ta naj bo še naprej radovedna, vesela, radoživa in polna novih spoznanj in doživetij.

Naj se ob tej priložnosti zahvalimo vsem staršem, ki ste nam na kakršenkoli način pomagali. Hvaležni smo za vaše zaupanje in podporo pri skrbi za vaše

otroke. Vam in vašim otrokom želimo vesele, varne ter zdrave počitniške dni.

Zavedanje našega poslanstva, skupna želja in pozitivna naravnost ter velika podpora Občine Markovci nam je omogočila, da zaključujemo še eno uspešno vrtčevsko leto, ki je bilo pestro, dejavno in bogato.

*Sonja Ambrož Zelenik,
pomočnica ravnateljice vrtca*

Foto: Vrtec

Sprejem podmladka Rdečega križa v osnovni šoli, slovenski in svetovni dan krvodajalcev

Od 8. do 15. maja obeležujemo teden Rdečega križa Slovenije. Leta 1993 sta Mednarodni odbor Rdečega križa ter Mednarodna zveza društev Rdečega križa in Rdečega polmeseca priznala Rdeči križ Slovenije kot samostojnega in enakopravnega člana Mednarodnega gibanja Rdečega križa in Rdečega polmeseca, saj smo leta 1991 leta izstopili iz Rdečega križa Jugoslavije. Občinski odbor rdečega križa Markovci deluje od maja 2006 in prostovoljci se trudimo, da sledimo načelom ustanovitelja Rdečega križa Švicarja Henryja Dunanta, ki je bil Nobelov nagrajenec za mir. Dunant je že kot mlad fant pomagal socialno šibkim ljudem in kasneje vojnim ranjencem. Tako je tudi v našem OORK (občinski odbor rdečega križa) zelo pomembno, da že šolarje v nižjih razredih seznanjamo z delom in jih tudi slavnostno sprejmemo v podmladek. Po triletnem premoru je letos bilo slavnostno sprejetih v podmladek 25 učencev. Njihova najpomembnejša projekta v šolskem letu so »Drobtinice« ob svetovnem dnevu hrane in Markov bazar ob slavnosti Markove nedelje. Prostovoljni prispevki se namenijo otrokom iz socialno ogroženih družin. Pomembno je, da se otroci ozaveščajo, kako pomembno je pomagati sošolcu, prijatelju, starim staršem, neznancu ... OORK Markovci deluje skupaj z župnijsko Karitas. Smo dober vzgled sodelovanja, saj delujemo in presegamo kakršno koli ideološko opcijo in delujemo v pomoč ljudem po najboljših močeh. Tako smo v aprilu razdelili hrano iz sredstev EU, ob sredah zvečer dvignemo hrano iz trgovine Lidl, ki jim tisti dan poteče rok uporabe in še je vse uporabno, izvedli smo dve zelo zanimivi predavanji o zeliščih in demenci, v jeseni načrtujemo še dve predavanji, redno obiskujemo naše občane po domovih za starejše in še mnogo tega kar nismo napisali.

4. junija obeležujemo dan slovenskih krvodajalcev – v spomin na 4. junij 1945, ko so v Ljubljani odvzeli in

Sprejem podmladka RK v osnovni šoli

Foto: OŠM

konzervirali prvih 19 steklenic krvi. Letos obeležujemo 70 let prostovoljnega, brezplačnega in anonimnega krvodajalstva. 9. marca 1953 je v Zagorju ob Savi na prvi terenski krvodajalski akciji kri darovalo devet rudarjev iz Zagorja. V Sloveniji je sicer nekaj manj kot 60 tisoč rednih krvodajalcev, vsak dan jih potrebujemo 350–400, da zadostimo dnevnim potrebam po krvi.

14. junija 1868 se je na Dunaju rodil avstrijski zdravnik, patolog in imunolog, Nobelov nagrajenec Karl Landsteiner, odkritelj danes po celem svetu uporabljanega sistema krvnih skupin AB0. Tudi Slovenci pri tem nismo imeli nepomembne vloge, saj je bil dr. Janez Plečnik

(brat arhitekta Jožeta Plečnika), soustanovitelj Medicinske fakultete v Ljubljani, prvi človek, pri katerem je bila določena krvna skupina B.

Ni potrebno posebej poudarjati, kako pomembno je darovati kri, saj **KRI REŠUJE ŽIVLJENJE**. Letošnji slogan dneva krvodajalstva je: **ŽIVIMO, KER DARUJETE. DARUJTE KRI, DARUJTE PLAZMO, DARUJTE ŽIVLJENJE.**

Vabimo vas, da se opogumite, posebej mladi, stari več kot 18 let in vstopite v družbo prostovoljnih krvodajalcev. Spremljajte termine akcij v medijih in na odzemu povejte, da vas vpišejo pod OORK Markovci.

Marija Prelog

PGD Nova vas – sto let vztrajnosti in prostovoljnega dela

Slavnostna prireditev ob 100-letnici delovanja PGD Nova vas je bila v soboto, 17. junija. Domačini in gostje so do zadnjega kotička napolnili prireditveno dvorano.

Marsikdo od članov se je ob ganljivem programu spomnil svojih doživetij v društvu in prehojene skupne poti s kolegi gasilci skozi minula desetletja: kako so ob požarih, poplavih ali drugih nesrečah pomagali sovaščanom, se družili in veselili na gasilskih veselicah, uspešno tekmovali na občinskih in regijskih tekmovanjih, spletili prijateljske vezi z drugimi društvi, posodabljali gasilsko tehniko in pred 20 leti gradili nov gasilski dom. „Ni vsakemu društvu, še manj pa vsaki generaciji, dano, da s ponosom proslavi sto let neprekinjenega delovanja. Da lahko društvo, v katerega so včlanjeni ljudje različnih poklicev, mišljenj in generacij neprekinjeno deluje sto let, je potrebno precej več od tega, kot so stavbe, tehnika ali število članov. Potrebni so modrost, ljubezen do domovine, vztrajnost, strpnost, razumevanje, sodelovanje, tovarištvo in prostovoljstvo, predvsem pa nesebična pomoč sočloveku v stiski,“ je v govoru med drugim izpostavil predsednik PGD Nova vas Bojan Rizman. Dotaknil se je tudi prvih korakov delovanja društva. Leto ustanovitve je bilo 1923, prostori so bili v lopi sredi vasi. V nadaljnjih letih delovanja so zgradili tri gasilske domove in nabavili štiri gasilska vozila. Prvi gasilski avto v vasi je bil Ford letnik 1954. Danes ima društvo za delovanje dobre pogoje. Pred leti so zgradili nov gasilski dom in večnamensko dvorano ter uredili prostor za rekreacijo. V posesti imajo dve gasilski vozili, Iveco in Ford, leta 2020 so kupili prikolico, predlani pa še novo motorno brizgalno.

ZGODOVINO PREDSTAVILI NAJMLAJŠI

Zgodovino delovanja društva so slikovito prikazali najmlajši člani - pionirji, ki so s svojim mladinskim praporom sodelovali tudi v slavnostni paradi.

Ta je bila na začetku prireditve, predstavili so se gasilci, na ogled so

postavili gasilsko tehniko, med drugim tudi nekaj eksponatov zgodovinskega značaja: brizgalno s konjsko vprego in prvo motorno brizgalno s takratno tehniko na vozu. Pred gasilskim domom so razstavili vso tehniko, s katero društvo razpolaga.

Na lepo izpeljani prireditvi, ki jo je vodila Jasna Šilak, so na govorniški oder stopili še župan občine Markovci Milan Gabrovec, predsednik GZ občin Markovci, Cirkulane in Zavrč Janko Fišinger ter poveljnik CZ občine Markovci Matej Bezjak. Zaigrali so člani harmonikarskega orkestra Modras, vodstvo društva in OGZ Ptuj pa sta zaslužnim članom podelila gasilska odlikovanja.

FRANC PANIKVAR ČASTNI PREDSEDNIK

Društvo je ob stoletnici še posebej presenetilo nekdanjega predsednika Franca Panikvarja, ki je bil dolga leta gonilna sila dogajanja v kraju. Imenovali so ga za častnega predsednika. Panikvar je društvo vodil med leti 1991 in 2007, opravljal je naloge na nivoju gasilske zveze, razumel je, da gasilstvo v svojih vrstah potrebuje mlade. Tako so leta 1991 razvili pionirski prapor in začeli z organizacijo pionirskih tekmovanj. Pet let kasneje je v kraj prišlo novo gasilsko vozilo, uredili so prvo športno igrišče ob Dravi, po letu 2002 so začeli z gradnjo novega gasilskega doma, pri kateri je prav tako aktivno sodeloval.

IZDALI BILTEN IN POSADILI LIPO

Gasilci PGD Nova vas so letošnji jubilej zaznamovali z izdajo biltena, ki sta ga uredila Bojan Rizman in Alenka Petrovič. Spomladi so ob športnem parku posadili tudi lipo, simbol slovenstva. Ob njej so zakopali časovno kapsulo, v katero so položili bilten in seznam članov društva.

Med zbiranjem gradiva za zbornik oziroma bilten, ki na 91 straneh v besedi in sliki opisuje razvoj društva in zgodovino vasi, je vodstvo društva v arhivu izbrskalo več dokumentov zgodovinskega značaja, za katere se niti ni vedelo, da obstajajo. Med drugim so to imenik ustanovnih članov iz leta 1923, zapisnik občnega zbora iz 1953, ko so šli

Foto: Kaja Kristovič, Kaissa

Franca Panikvarja so imenovali za častnega predsednika

markovski gasilci na svoje, in pogodba o delitvi opreme. Kopije navedenih dokumentov so Novovaščani na prireditvi ob 100-letnici izročili kolegom gasilcem iz Markovcev. Vodstvu PGD Stojnci pa so predali kopije dnevnikov o skupnem sodelovanju na vajah leta 1924.

„Je bil čas vizij, stoletje trdega dela in

odrekanj, danes, danes dragi vaščani in vsi zbrani, danes naj bo čas za praznovanje in veselje,“ pa so besede, s katerimi je predsednik PGD Nova vas Bojan Rizman sklenil svoj slavnostni govor na prireditvi ob 100-letnici društva.

MZ

Foto: Kaja Kristovič, Kaissa

Markovski farni župnik Janez Maučec je v družbi sedanjih in nekdanjih predsednikov in poveljnikov, Bojana Rizmana, Marka Kekca, Reneja Kekca ter Aleksandra Kekca, opravil blagoslov nove priklovice z gasilsko opremo, ki jo je društvo kupilo pred dvema letoma

Foto: Kaja Kristovič, Kaissa

V društvu so zelo ponosni na pionirje, ki so na jubilejni prireditvi predstavili društveno zgodovino

Foto: MZ

Zasaditev lipe 1. aprila, dan pred cvetno nedeljo, se je udeležilo lepo število domačinov

Gasilski veterani GPO Markovci na strokovni ekskurziji

Komisija za delo z veterani v Občinskem poveljstvu Občine Markovci se je tudi letos odločila, da svoje člane veterane povabi na ekskurzijo oz. izlet po Slovenskih goricah.

Povabilu se je odzvalo kar veliko veteranov in veterank, saj so ponosni na svoje članstvo v tako veliki humanitarni organizaciji. Veterani sodijo v najstarejšo generacijo in predstavljajo bogato zakladnico znanja, izkušenj ter trde volje do dela v gasilstvu. Skozi leta so se tako menjavale generacije gasilcev, ki so v svojih vrstah združevale mladino, članice, člane in starejše gasilce – veterane. Povezovalo jih je tovarištvo, zavednost in pripravljenost pomagati vsakomur. Na pot smo se odpravili v torek, 30. 5. 2023. Avtobus je krenil po vaseh, kjer so vstopili prijavljeni veterani in veteranke. S polno pozitivne energije smo se odpeljali po trasi, ki jo je pripravil naš vodja veteranov v OP Markovci in GZ Markovci, Cirkulane, Zavrč g. Ivan Golob. Prvi postanek za jutranjo kavico je bil v Trnovski vasi, v gostišču Siva čaplja nato pa smo pot nadaljevali po dolini reke Pesnice vse do Sv. Trojice v Slov. goricah, kjer smo imeli ob jezeru postanek za malico in ogled cerkve Svete trojice s frančiškanskim samostanom, po kateri je naselje dobilo ime. S svojimi tremi zvoniki, ki ponosno silijo k nebu, od daleč pozdravljajo domačine in mimoidoče. Pod cerkvijo je protokolarni - razstavljeni center svetega Martina in predstavlja eno izmed središč na romarski poti od Szombathelya na Madžarskem preko Slovenije in Italije pa vse do Toursa v Franciji. Pot nas je nato vodila v naselje Negova, ki leži na obrobju Slov. goric. Pričakala sta nas grof Maximilian in grofica Sofia von Trautmannsdorf s spremstvom ter vodnica

ga. Dragica Starovasnik, ki nas je popeljala v župnijsko cerkev sv. Marije. Z razlago nas je vodila skozi bogato zgodovino Negove in čas je neizmerno hitro tekkel, tako da smo si na hitro od zunaj ogledali še negovski grad iz leta 1425 (prva pisna omemba). Ker je vodnica omenila še slatinske vrelce, smo se odpeljali tudi do Ivanjševske slatine ter jo tudi poskusili. Kot se za gasilce spodobi smo imeli postanek tudi pri PGD – gasilska enota Gornja Radgona, kjer nas je pričakal bivši predsednik g. Tomaž Munda. Povabil nas je v sejno dvorano, kjer nam je spregovoril o društvu in njenih začetkih. Društvo je IV. kategorije in deluje tudi na področjih, za katere imajo sklenjeno koncesijsko pogodbo z Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Opravljajo naloge tehničnega reševanja v prometnih nesrečah, nesrečah z nevarno snovjo in reševanje na vodi ter iz vode. V skladu s pooblastili opravljajo preventivne in operativne naloge v zvezi z varstvom pred požarom, varstvom pred naravnimi in drugimi nesrečami ter zaščito in reševanje na celotnem območju občine Gornja Radgona.

Imajo tudi svoj slogan: »Sebi v ponos, drugemu v pomoč!« Predstavil nam je tudi zaščitno opremo v orodišču, vozni park s katerim razpolagajo – najbolj ponosni pa so na gasilski avto Rosenbauer ALK 22/12 z lestvijo dolžine 30m. Zahvalili smo se mu za izčrpno predstavitev in nadaljevali pot do kmetije oz. do vinskega hrama Fleisinger (Sp. Ivanjci), kjer nas je že čakalo pozno kosilo – okusen bograč. Polni prijetnih

Skupinska fotografija udeležencev ekskurzije.

Foto: Arhiv

vtisov smo se odpravili nazaj na avtobus, ki nas je varno pripeljal domov.

Vsi veterani in veteranke OP Markovci se iskreno zahvaljujemo za dober program izleta-ekskurzije, zahvala tudi za finančno podporo ekskurzije, vsem PGD v OP Markovci, županu občine Markovci g. Milanu Gabrovcu, Webo d.o.o Maribor – g. Urošu Megliču in ostalim trem donatorjem.

Sonja Erlač

Plastični zamaški kot vir humanitarne pomoči

Še vedno poteka akcija zbiranja plastičnih zamaškov za humanitarne namene, predvsem za otroke s posebnimi potrebami. 30. 10. 2022 so s ptujske tovarne železniške postaje, kjer zamaške skladišči domačin najstarejšega mesta v državi, Ignac Habjanič, vojaki SV odpeljali na reciklažo v Grosuplje 3130 kg zamaškov. Ves izkupiček je bil namenjen štiriletni deklici iz markovske občine, ki ima cerebralno paralizo, kot pomoč za plačilo zdravstvenih terapij, ki jih nujno potrebuje za izboljšanje svojega zdravstvenega stanja in fizičnega počutja.

Pohvalimo se lahko, da je bilo do sedaj s tega naslova odpeljano na reciklažo kar 71.386 kg zamaškov. Dogodek je z veseljem pospremil in pozdravil tudi »nogometno upokojeni« igravec NK Maribor, Marcos Magno Morales Tavares, družbo pa mu je delal še en nogometni upokojenec in sicer Janko Veselič, ki je svoj čas tudi stal med vratnicama omenjenega kluba. Ob zgoraj omenjenih »upokojenih« so bili prisotni in pomagali nakladati tudi učenci OŠ Ljudski vrt oziroma njihova šolska nogometna ekipa. Mamica deklice pravi: »Iz družinskega proračuna

si lahko privoščimo vedno manj terapij, ki jih hčerka nujno potrebuje, zdravstvo pa tudi omejuje plačilo terapij na minimum in zato iščemo vse mogoče vire, da jih lahko opravim čim več in ta donacija je hvale vreden projekt.« Marcos Tavares je dodal: »Sem najprej človek in šele nato nogometaš in ko vidiš tako majhnega otroka s tako hudo boleznijo, te kar nekaj spomni in opomni, da mu je treba pomagati. Prav zato sva z Jankom združila moči, da kot javni in prepoznavni osebi v tem primeru še kaj narediva.« Sedmega aprila letos pa je bil odvoz z istega naslova namenjen fantku iz občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah, ki ima podobne težave. Tudi takrat je bilo odpelanih 3120 kg zamaškov, celotni izkupiček pa je bil namenjen za plačilo zdravstvenih terapij. Temu odvozu je prisostvovala poleg Žigove družine tudi županja občine, gospa Darja Vudler Berlak in poveljujoča enota, ki odvaža zamaške, podpolkovnik Gorazd Sagadin ter skupina učencev osnovne šola Mladika s Ptuja, pa tudi dvakratna svetovna prvakinja v smuku, gospodična Ilka Štuhec, ki je malemu Žigi podarila podpisano štartno številko s svetovnega prvenstva iz Courchevel – Meribel v Fran-

ciji, prispevala pa je tudi svojo denarno donacijo, zavihala rokave in tudi sama pomagala pri nakladanju ter dodala: »Sedaj, ko se je ta športni cirkus minule sezone končal, imamo tudi zimski športniki na voljo nekoliko več časa, da se lahko malo bolj posvetimo vsakdanjim stvarim. Dogodek, na katerem sem z veseljem sodelovala, je eden takih, kajti iz svojih izkušenj sama najbolj vem, kako je, ko je nekdo gibalno oviran.« Podpolkovnik Gorazd Sagadin pa je povedal: »Slovenska vojska že od samega začetka sodeluje z omenjenim zbiralcem in z veseljem se odzovemo njegovi prošnji, saj vemo, da bo nekdo, ki potrebuje pomoč, te tudi deležen. Smo vojska v službi ljudi, sicer pa tudi v vojašnici generala Maistra v Mariboru zbiramo plastične zamaške in jih pripeljemo na odvoz.« Tu je potrebno omeniti tudi Andrejko Dovečar Šegula iz Prvencev, profesorico razrednega pouka, ki na podružnični šoli v Vitomarcih učencem posreduje znanje in življenjske izkušnje, da je kljub vsem obveznostim, ki jih imajo prosvetni delavci, še našla toliko časa in organizirala ter vodila projekt zbiranja plastičnih zamaškov v podružnični šoli in vrtcu, kjer je del svojega časa preživel tudi Žiga. Vsem bralcem tega sestavka bi svetoval, naj ne mečejo plastičnih zamaškov v smeti, ker z zbiranjem le-teh lahko pomagajo nekomu, ki je pomoči potreben, s takšno gesto pa pripomorejo tudi k ohranjanju čiste in lepe narave.

Ignac Habjanič

Foto: Peter Mesarič

Ilka v drugačni vlogi kot jo poznamo

Bogat zaključek pevske sezone

Pevke in pevci Komornega zbora Korso pomladne mesece preživeli zelo dejavno, ne samo to, lahko rečemo, da so končnico sezone namenili samim pomembnim, skorajda prazničnim dogodkom. Pripravili so samostojni koncert BalkanTura, v juniju pa so intenzivne vaje združili s petjem pri sveti maši in zaključnim piknikom.

način – s petjem pri sveti maši, fotografiranjem in na koncu z druženjem. Tako so se na praznično nedeljo, 25. junija 2023, že zjutraj zbrali, prebudili svoje glasove in utrdili sakralni program, ki so ga nato zapeli pri sveti maši v cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptuj.

Šlo je za tehten zborovski program, ki ga lahko slišimo tudi na zborovskih

Foto: Arhiv društva

V petek, 19. maja 2023, smo v Dominikanskem samostanu na Ptuj lahko slišali koncert BalkanTura. Gre za najlepše ljudske skladbe Balkana prirejene za zbor, soliste in komorni orkester. Vse priredbe, tako vokalne kot instrumentalne, so delo zborovodja in skladatelja Daniela Tementa. Za pevce je bil to prav posebno radosten dogodek, saj so te skladbe globoko zasidrane v njihovih dušah, prav tako pa je šlo za prvi večji samostojni koncert po času zaznamovanem s koronavirusom. Večer so pevci otvorili s slovensko ljudsko San se šetal, nato pa so nas popeljali na potovanje po deželah Balkana. Koncert so prav tako sklenili s slovensko skladbo Domo, domo v slovenski kraj.

Na odru so pevci zelo uživali, s prefinjeno spremljavo je tudi orkester dodal svoje, publika pa se je navdušeno prepuščala prefinjenim izvedbam zbora in orkestra in nastopajoče po vsaki izvedeni skladbi nagrajevala z dolgimi aplavzi.

Kot gost na koncertu je nastopil Otroški pevski zbor Zasebne glasbene šole v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj pod vodstvom Neže Tement, ki je ob spremljavi komornega orkestra zapel dve pesmi. Prva je bila avtorska skladba Daniela Tementa Kyrie Eleison (Gospod, usmili se), ki je v izvedbi nežnih otroških glasov zazvenela zelo milo, druga pa vsem poznana slovenska ljudska Kje so tiste stezice, ki jo otroci še posebej radi pojejo.

Ob koncu so nastopajoče nagradile stoječe ovacije, zato je sledil še dodatek – to je bila Avsenikova Noč diši po pravljici, ki je v izvedbi pevcev ob spremljavi komornega orkestra zazvenela pravljíčno ... Čeprav so pevci že v maju bili zelo dejavni, so tudi junij namenili rednemu prepevanju, načrtovanju nove sezone, prav tako pa so se odločili, da bodo letošnjo sezono zaključili na prav poseben

tekmovanjih, vendar je s svojo globino in prepričljivo izvedbo čudovito obogatil nedeljsko sveto mašo. Ker je bil to tudi sicer praznični dan, so na koncu svete maše zapeli še nekaj domoljubnih pesmi.

Nato je sledilo fotografiranje zbora skozi objektiv Klavdije Vnuk, ki je na fotografijah odlično ujela dinamiko in povezanost zbora, za kar so ji člani zelo hvaležni. Fotografiranje je potekalo zelo gladko, sproščeno in hitro ... Tako so nastali tudi portreti pevcev, čeprav sprva niso bili v načrtu. Fotografiranje se je izkazalo za odlično preživet čas, saj je pevce med seboj še bolj povežalo, spodbude in šale pa so pričarale zelo nagajivo in zabavno vzdušje.

Tudi v popoldanskem času se je veliko

Foto: Arhiv društva

Foto: Arhiv društva

pelo, saj bodo koncerti in tekmovanja nove sezone hitro pred vrati. Po resnem prepevanju pa je sledilo sproščeno druženje. Pevke in pevci so si malce odpočili, se najedli in napili, nato pa svojo povezanost (in tekmovalnost) preizkusili še na odbojškarskem igrišču. Navijanje, spodbujanje in predvsem veliko smeha je popoldne prevesilo v večer, ko se je zopet pelo in tudi zaplesalo ...

Pevci so prepričani, da ni lepšega

načina za zaključek sezone. Skozi petje pri sveti maši so se pevci med sabo in s stvarstvom povezali še na globlji ravni, sproščena atmosfera fotografiranja, športa, petja in plesa pa je bila odlična nagrada za ves trud in vložen čas skozi celotno sezono.

Tako pevci povezani in vedri že komaj čakajo novo sezono in vse, kar z njo prihaja.

Neža Tement

Servis gospodinjskih aparatov, elektronskih naprav in TV/LCD

*Ljubo Jurič s.p.
Borovci 56b
2281 Markovci
Tel.: 041-631-571*

Pomladni meseci Komornega zbora Glasis

V zadnji številki Lista iz Markovcev smo pisali o našem zadnjem velikem projektu Gary Graden Masterclass, ki smo ga izpeljali skupaj s KZ Orfej iz Ljutomer. Projekt je bil velik zalogaj, ki nam je ogromno dal. V marcu smo člani zbora nadaljevali s pevskega vajami enkrat tedensko po tri šolske ure. Vmes smo dobili povabilo, da nastopimo na svečanosti ob

dvojnem jubileju Ptujске knjižnice Ivana Potrča z naslovom »Po sledeh Potrčeve Kreflove kmetije«, ki je bila 18. maja 2023 v dvorani ptujске gimnazije. V drugem delu svečanosti smo imeli koncert, kjer smo se predstavili z desetimi slovenskimi skladbami. Sledilo je povabilo župnije svete Marjete niže Ptuja - Gorišnica, da skupaj z njihovim Cerkvenim pevskim

zborom zapojemo pri maši, kjer bodo svojemu namenu predali in slovesno blagoslovili nove orgle. Povabilo smo sprejeli in se na dogodek, ki je bil v nedeljo, 25. junija 2023, začeli intenzivno pripravljati. Združeni zbor je na dogodek pripravil in na sami slovesnosti vodil naš dirigent Ernest Kokot. Hvaležni smo, da smo smeli sodelovati na tako veličastnem dogodku. Konec junija se za zbor sezona 2022/2023 zaključuje. Letos je to jubilejna deseta. Ja, kot bi

mignil je minilo deset let in v zboru, kjer je trenutno dvajset članov, med njimi tudi prvih – še vedno pet ustanovnih – dirigent Ernest Kokot, Simona Kokot, Vili Samobor, Aleksander Gabrovec in Martina Horvat.

Vidimo se ponovno septembra. Načrti so nastavljeni, projektov, ki jih v novi sezoni želimo izpeljati, je veliko. Želimo vam lepo poletje, lepe počitnice.

*Martina Horvat,
predsednica KZ Glasis*

Foto: Arhiv društva

Foto: Arhiv društva

Občinska prireditev ob dnevu državnosti

Osrednjo prireditev Občine Markovci ob dnevu državnosti je pripravilo Kulturno društvo Bukovci. Prireditev ob našem največjem državnem prazniku smo obeležili v četrtek, 22. junija 2023, v poročni dvorani Občine Markovci.

Slavnostni večer se je začel s slovensko himno, ki jo je zapela pevska skupina Florina. Sledil je nagovor gospoda župana, Milana Gabrovca. V nadaljevanju večera smo slišali še nekaj pesmi v izvedbi Florin, glasbene točke pa so se prepletale z branjem poezije. Pesmi slovenskih pesnikov o prijateljstvu in domovini so recitali učenci in učenke Osnovne šole Markovci. Škoda je le, da se zelo lepo pripravljene prireditve ni udeležilo več naših občanov in občank. Župan Milan Gabrovec je v svojem govoru med drugim izpostavil,

da radi razmišljamo in govorimo, kaj vse je naloga države (ali občine), da stori za nas. Zelo redko ali nikoli pa se ne vprašamo, kaj lahko mi naredimo za domovino. Ko sem opazovala prazne sedeže v dvorani, se mi je odgovor ponujal sam od sebe. Morda lahko začnemo že s tem, da se v prihodnje bolj množično udeležimo prireditev ob državnih praznikih. Res je, da sodobna tehnologija omogoča ogled skoraj vseh prireditev z udobja domačega kavča, a vendar bi bilo lepo, da nastopajoče podpremo s prisotnostjo na prireditvah. To bi si v prvi vrsti zaslužili nastopajoči, ki se vedno potrudijo s programom, in seveda naša domovina, za katero tako radi poudarjamo, da jo imamo radi.

NP

Nastopajoči učenci na prireditvi

Foto: Nina Prelog

Ribiški memorial v spomin na pokojne člane ribiške sekcije Zabovci

Domala vsi ribiško-ribolovni aktivni (ribiške družine, ribiška društva in ribiške sekcije) imajo v svojih terminskih načrtih za tekoče leto predviden dan, ki ga uradno z ribiško tekmo posvetijo svojim pokojnim članom, ki lovijo ribe nekje na drugi strani mavrice. Tako so člani ribiške sekcije pri športnem društvu Zabovci v soboto, 17. 6. 2023, v ribniku v Zabovcih, v čast in spomin na pokojne člane organizirali spominsko tekmo, katere se je bolj ali manj uspešno udeležilo 22 tekmovalcev v spomin na Viktorja, Martina, Janeza, Ignaca, Srđana, in Radoja. Po treh urah je tehnična pokazala uspešnost sodelujočih in 3. mesto je zasedel Miran Zorec, 2. mesto Jože Tinko, zmagovalac

pa je postal Ivo Pečar. Vsi so prejeli tudi lične pokale. Zmagovalec pa je prejel še poseben prehodni pokal tega tekmovanja. Iskrene čestitke prejemnikom pokalov, vsem ostalim pa hvala za udeležbo in več ribiške sreče prihodnjič. Po tekmi je sledilo prijateljsko druženje članov-ribičev s svojci pokojnih ribičev. Miran Ljubec, predsednik ribiške sekcije, je povedal: »S tako številno udeležbo članov smo se na najlepší možni način spomnili svojih prijateljev, s katerimi smo se svoj čas družili in prijateljevali ob in za vodo.«

Lep ribiški pozdrav in dober prijem

Ignac Habjanič

Prvi trije uvrščeni na ribiški tekmi

Foto: Ignac Habjanič

Vesna Janžekovič, Zabovčanka v Avstriji

Tudi v tej številki našega glasila nadaljujemo s predstavitvijo naših občanov, ki živijo in delajo izven naše občine in domovine. V tokratni izdaji smo k pogovoru povabili Vesno Janžekovič iz Zabovcev, ki je z odhodom v tujino uresničila svoje sanje in dolgoletno željo.

Foto: Osebni arhiv

LM: Vesna, prihajaš Zabovcev, sicer pa živiš v tujini. Za začetek bi te prosil, da nam opišeš, kakšne so tvoje vezi z domačim krajem, domačo občino.

Oče in pokojni stari starši so Zabovčani, mama izvira iz Markovcev, kjer sem kot otrok z bratoma med skoraj vsakimi počitnicami preživela ogromno svojega prostega časa. Želja po življenju in delu v tujini je bila v meni prisotna že od srednješolskih let in je z leti postala jasen cilj. Študij nemščine v Ljubljani in študijska izmenjava v Celovcu sta to samo še okrepila. Tujina so bile vedno sanje, ki sem jih hotela uresničiti in odločitev po svežem startu nekje na tujem je bila vedno dokaj jasna, domači pa so me pri tem vedno podpirali in mi stali ob strani. Strah, da ne bi bila sprejeta, ni nikoli bil res prisoten. Mogoče je k temu pripomoglo tudi to, da sem ob sebi imela vedno podporo ljudi, predvsem domačinov, ki so me sprejemali za svojo in me nikoli niso obravnavali kot tujko.

LM: Kje v tujini živiš in kako te je življenjska pot zanesla tja?

Pred dobrimi 9 leti me je poklicna pot zanesla v Zgornjo Avstrijo, saj se je tam ponujala poklicna priložnost in pa boljše prihodnost, ki je takrat enostavno nisem mogla zavrniti. Delo v avstrijskem družinskem podjetju, dejavnem na področju živilske industrije, ki deluje tudi v mednarodnem okolju (proizvodnja izdelkov iz marcipana, čokolade, drobnih pekovskih izdelkov ipd.) mi je odprlo vrata v svet podjetništva, kar pa v domovini takrat žal ni bilo mogoče. Priložnost, da pridobim nova znanja na področju marketinga, prodaje, grafičnega oblikovanja in še dodatno izpilim znanje tujih jezikov, sem takrat sprejela z odprtimi rokami. Vmesna postaja na Avstrijskem Štajerskem me je ponesla v vode produktnega menedžmenta, in je delo, ki ga še danes z veseljem opravljam. Pred kratkim (konec marca tega leta) sem se zaradi nove poklicne priložnosti preselila v mesto Eisenstadt, v zvezno deželo

Burgenland, saj je nedaleč od mesta sedež podjetja, v katerem sem zaposlena.

LM: Če te vprašam, kje je tvoj dom, kaj bi odgovorila? So to Zabovci ali je to kraj, v katerem živiš v Avstriji?

Zame je to vprašanje zelo kompleksno in nanj ne morem dati preprostega odgovora. Dom so tako Zabovci, kjer sem odrasčala in preživela del svoje mladosti, kot tudi kraj, kjer trenutno živim. Zabovci (in tudi Markovci) bodo vedno moj dom, že zaradi ljudi, zaradi katerih se vedno znova rada vračam in prijateljev v okolici, s katerimi še danes ohranjam tesne stike. Sploh naš domači fašenk je dogodek, ki ga do sedaj nisem še nikoli zamudila. To je del mene, in vsak, ki me pozna, ve, da je to dogodek, ki ga ne bom izpustila in za katerega je dopust že vnaprej rezerviran. V svojem stanovanju imam veliko spominkov, povezanih z mojimi Zabovci. Ena izmed najlepših in meni najpomembnejših je prav gotovo slika domače hiše s korantom, ki sem jo ob odhodu prejela od svojih staršev in prav zaradi tega ima zame še večjo sentimentalno vrednost. Eisenstadt je pa v tem zelo kratkem času postal moj novi dom, ker je to kraj, v katerem so me zelo toplo sprejeli in mi po izjemno kratkem času daje nekakšen občutek domačnosti. Zahvala za to gre sodelavcem in pa tudi sosedom, ki so me, kljub temu da sem tujka, sprejeli za svojo.

LM: Si nam pripravljena zaupati kaj o zasebnem življenju, kakšno delo opravljaš v Avstriji, kaj počneš v prostem času?

Po zaključeni ekonomski šoli na Ptuj sem na Ljubljanski filozofski fakulteti zaključila študij nemškega jezika. Zaposlena sem v upravi na področju produktnega menedžmenta v podjetju Brevillier, Urban & Sachs. Marsikomu, sploh otrokom in staršem, je verjetno bolje poznana njihova blagovna znamka šolskih potrebščin in barvic Jolly in pa slovenska blagovna znamka AERO. Ker je slovenski trg eden izmed pomembnejših tržišč, me še posebej veseli to, da pri svojih delovnih nalogah lahko zdaj pogosto uporabljam tudi slovenski jezik. Svoj prosti čas, če se le da, preživljam z družino in prijatelji tako tukaj v Avstriji kot tudi v Sloveniji. Zelo rada sem v naravi in če se le da vsaj enkrat na leto odpotujem nekam v neznano. Spoznavanje novih krajev, ljudi, običajev, zgodovine je nekaj, kar me je vedno zanimalo.

LM: Če primerjaš življenje v tujini z življenjem v Sloveniji, na markovskem podežlju, v čem vidiš največje razlike?

Če je človek pripravljen sprejeti nekaj drugačnega, nekaj novega, je prednosti življenja v tujini kar nekaj. Sama se nisem bala sprememb in sem bila vedno prip-

ravljena sprejeti nekaj novega. Država kot je Avstrija pa ti ob ustreznih kvalifikacijah prav gotovo ponuja številne možnosti in ti lahko odpre marsikatera vrata. Seveda je treba biti pripravljen na to, da s selitvijo pridejo spremembe, ki pa ni nujno, da so za posameznika slabe. Na svojo domovino sem v marsikateri stvari začela gledati malo drugače. Določene stvari, kot sta materni jezik in naša bogata kulturna dediščina, veliko bolj cenim, kot bi jih mogoče, če bi ostala v svojem domačem okolju. Vedno rada in ponosno povem od kod izviram.

Če le obstaja možnost, svoje avstrijske prijatelje in sodelavce povabim na naš fašenk, da ljudje, ki me poznajo tudi поближе spoznajo okolje iz katerega izviram in doživijo tisto pristno pustovanje. Če je katera stvar, ki mi včasih mogoče malo manjka, je to tista prava domača kuhinja, takšne stvari, ki ji najboljše pripravi samo mama in, ki se ponavadi znajdejo na mizi takrat, ko pridem domov.

LM: Čeprav si si življenje ustvarila v tujini, ohranjaš tesne vezi z domačim krajem?

Ne glede na to, da me je pot zanesla drugam, bodo Zabovci vedno moj prvi dom, v katerega se vedno znova rada vračam, saj so moje vezi z domovino, sploh zaradi prijateljev in družine, še vedno zelo globoke. Če se le da, svoje najbližje in prijatelje obiščem vsaj enkrat mesečno in pa ob večjih praznikih. Ta srečanja, še posebej s prijateljicami, zaradi vseh mogočih obveznosti, včasih zahtevajo kar nekaj organizacijskih spretnosti, vendar se pa vse zavedamo, da prava prijateljstva ostajajo in jih je potrebno negovati. Zelo pomemben del vsega tega so tudi prijateljstva, ki so se spletla s preteklimi sodelavci, domačini Avstrijci, s katerimi ohranjamo stike še danes.

LM: Vesna, lepa hvala, da si si vzela čas za ta intervju in nam doživeto opisala kako poteka življenje med dvema državama, bi mogoče za konec dodala še kaj?

V sedanjem podjetju cenim predvsem to, da se velik poudarek daje tudi druženju sodelavcev izven delovnega časa. Z organizacijo raznih piknikov, bowling večerov in podobnih dogodkov pripomorejo predvsem k temu, da se kot prišlek počutiš dobrodošlega in nisi samo številka, si eden izmed mnogih in se potem tudi dokaj hitro vklopiš v družbo. Prav nekaj posebnega pa je tudi to, da me določeni sodelavci ob prihodu v službo pozdravijo z »dobro jutro«, česar jim ne bi bilo treba, ampak to storijo preprosto zato, ker hočejo, da se počutim dobrodošla. Mogoče je to za koga samo nepomembna malenkost, ki se pa meni kot nekomu, ki je v tej državi tujec, zdi izjemno lepa gesta.

MM

Jubilejno leto gasilcev PGD Stojnci - 100 let obstoja

FLORJAN V STOJNCIH ŽE 30 LET

Vsako leto PGD Stojnci počasti god zavetnika gasilcev svetega Florjana kot zahvalo za zaščito in varovanje na intervencijah. Letošnje praznovanje Florjanovega jubileja je bilo še posebej slovesno, saj mineva 30 let od postavitve in prve blagoslovitve Florjana v Stojncih. Ob tej priložnosti smo gasilec in gasilskim društvom izročili zahvale s stekleno podobo kipa sv. Florjana. Rimski častnik s čelado ali zastavo ter z vedrom v roki, s katerim gasi gorečo hišo ali mesto, to je sveti Florjan. Pobudnik za postavitev obeležja gasilec v naši takratni krajevni skupnosti Markovci je bil Ivan Golob, leta 1992, v času predsedovanja Mirka Janžekoviča in poveljnika Milana Meznariča, pa so določili, da se postavi kip pred našim gasilskim domom. Leto kasneje so kip dokončali in blagoslovili, pod novim vodstvom društva predsednika Janeza Meznariča ml. in poveljnika Janka Solina. Kip smo ob 70-letnici našega društva leta 1993 še svečano blagoslovili.

GASILSKO TEKMOVANJE ZA KIPEC SV. FLORJANA

V nedeljo, 7. maja 2023, smo v Stojncih organizirali gasilsko tekmovanje za kipec sv. Florjana, obenem pa je tudi potekal operativni pregled društev iz GPO Markovci Cirkulane in Zavrč. Tekmovali so pionirji in pionirke ter člani in članice. Na odlično pripravljenih progah se je tekmovanja udeležilo 18 ekip.

SLAVNOSTNA SEJA OB 100 LETNICI DRUŠTVA

Pred svečanim prevzemom našega novega vozila in osrednjo prireditvijo ob 100-letnici društva smo v gasilskem domu pripravili tudi slavnostno sejo. Ob nagovorih predsednika društva Dejana Zemljarič in poveljnika Aleša Lenart, župana Občine Markovci Milana Gabrovca in predsednika GZ Markovci-Cirkulane-Zavrč Janka Fišingerja, in ob prebrani zgodovini društva Sente Völkner Furjan je društvo podelilo zahvale gasilskim društvom, gostom in članom. Društvo je prejelo priznanje OGZ Ptuj in srebrni znak civilne zaščite ob 100-letnici delovanja društva. Podelili smo tudi zahvale gasilskim društvom in društvom iz vasi ter posameznim članom. Slavnostna seja je potekala v sproščenem vzdušju, po uradnem delu je sledila pogostitev in ogled obnovljenih garaž z novima pridobitvama, sledil je tudi ogled muzeja.

PREVZEM NOVEGA GASILSKEGA VOZILA ZA PREVOZ MOŠTVA, GASILSKEGA ČOLNA IN OSREDNJA PRIREDITEV OB 100 LETNICI PGD STOJNCI Z VESELICO

”Kako častitljivih 100 let našega društva strniti v nekaj kratkih povedi? To ni lahka naloga, saj se je v 100 letih zgodilo ogromno. Predstavljajmo si čebelnjak, ki od zunaj izgleda miren in pisan, okrog njega pa se vidijo čebelice, ki mirno letajo ven in noter. Če pa pogledamo v njegovo notranjost, ugotovimo, da je v njem vse prej kot mirno. Vse brenči, vsaka čebela je na svoji nalogi, delajo, ustvarjajo in so vedno v pripravljenosti. Čisto vsaka ima pomembno nalogo in je nepogrešljiva - tako kot mi, v našem gasilskem društvu,” tako je v svojem uvodnem govoru zgodovine zapisala naša članica Senta Völkner Furjan. Gasilci iz Stojncev smo 27. maja obeležili 100-letnico PGD Stojnci hkrati pa uradno prevzeli tudi novo gasilsko vozilo in čoln. Po proslavi smo imeli še gasilsko veselico z ansamblom Matadorji, ki je trajala pozno v noč. Priprave na majske jubileje so se pričele že veliko prej. Stojnski gasilci smo združili moči ob organizaciji najprej Florjanove maše, gasilskega tekmovanja, slavnostne seje, osrednje prireditve ob 100-letnici in na koncu še veselice. Najprej smo naprosili botere novemu gasilskemu vozilu. 24 zlatih, 14 srebrnih, 63 bronastih botrov je na prireditvi dobilo tudi zahvale. Velika zahvala pa gre vsem

Foto: Arhiv društva

Foto: Arhiv društva

ostalim donatorjem gasilskega vozila iz naše vasi in okolice, ki so pomagali po svojih najboljših močeh. Vaščani so složnost pokazali tudi pri zbiranju vina za naše prej omenjene prireditve. Pri pripravi je aktivno sodelovalo okrog 80 domačih članov. Na dan dogodka, v soboto 27. maja, smo najprej imeli sprejem povabljenih gasilskih društev in gostov, nato pa je sledil odlično izpeljan ešalon. Pričetek slovesnosti so popestrili še skakalci Aerokluba Ptuj, ki so pri sebi imeli ključ novega vozila in ga ob doskoku predali podžupanu Zvonku Črešniku, simbolično pa smo spustili tudi golobe lastnika Zvonka Mohorka. Ob spremljavi godbe na pihala Markovci smo se gasilci v ešalonu podali pred častno tribuno. Po nagovorih je sledila podelitev svečanih plaket in zahval s strani Gasilske zveze Slovenije, ki jih je podelil predsednik Janko Cerkenik. Domači predsednik Dejan Zemljarič ter poveljnik Aleš Lenart sta podelila tudi zahvale botrom novega gasilskega vozila. Zahvalili smo se tudi vsem sofinancerjem novega gasilskega čolna.

Farni župnik, Janez Maučec, je ob koncu novi vozili tudi blagoslovil. Upamo, da imate tudi Vi obiskovalci na slavo lepe spomine. Prav Vi ste zaslužni za velik del izpeljanega dogodka. Radi bi se zahvalili vsem, ki ste na kakršenkoli način pomagali gasilec iz Stojncev. Iskrena HVALA vsem Vam donatorjem, vsem podpornikom, vaščanom, društvom! Iskrena hvala vsem domačim gasilec za izpeljan dogodek! Gasilci iz Stojncev pa vas vabimo na že tradicionalno Aninsko noč v Stojnce, ki bo potekala 21.7. in 22. 7. 2023. V petek bodo igrali Fehtarji in Skupina Calypso v soboto pa Veseli Svati. Vabljeni! Jeseni pa pričakujemo izid zbornika PGD Stojnci ob jubilejni 100. obletnici društva.

PGD Stojnci

Strokovna ekskurzija – Bogastvo ob Dravi in v Slovenskih goricah

LAS - Lokalna akcijska skupina deluje kot pogodbeno partnerstvo – Bogastvo podeželja ob Dravi in v Slovenskih goricah. Obsega območje občin Destrnik, Dornava, Hajdina, Juršinci, Kidričevo, Markovci, Trnovska vas in MO Ptuj. V mesecu maju so Turistično društvo občine Markovci povabili na strokovno ekskurzijo, katere smo se člani z veseljem udeležili zaradi zanimivega in pestrega celodnevne programa.

Zbrali smo se na Puhovi ulici, kjer nas je že čakal avtobus, da nas pelje v posamezne občine, ki so pod okriljem LAS-a, da si ogledamo projekte, ki so jih že ustvarili.

Pot nas je vodila preko ptujskega mostu v Občino Hajdina, kjer je bil že prvi postanek na Sp. Hajdini. Tukaj smo si ogledali novonastajajoči turistični center »Vicus Fortunae« – stičišče srečnih doživetij. Predsednica TD Hajdina, ga. Sonja Krajnc, nam je besedno in slikovno prikazala razvoj ter nas popeljala v lično urejen prostor, kjer boš tudi lahko kupil kak spominek. Naslednji postanek je bil samo nekaj metrov stran, pri Zabavni Kmetiji. Tam nas je pričakala Mateja Voglar Murko - nosilka dopolnilne dejavnosti na kmetiji in nas pogostila z domačimi namazi na kruhu, kavico in domačimi sokovi. Povedala nam je, kaj se dogaja na tej kmetiji, da je kljub delu na kmetiji zabavno, za to pa velikokrat poskrbijo njihove živali. Delček tega lahko doživite tudi obiskovalci Zabavne kmetije in tako spoznate ter se preizkusite v različnih kmečkih opravilih. Poslovili smo se in

Foto: Arhiv društva

raziskovanje bogastva ob Dravi in Slovenskih goricah smo nadaljevali v občini Kidričevo, kjer so bili preteklih petnajstih letih izvedeni številni projekti. Ustavili smo se v konjeniškem parku Starošince, kjer imajo organizacijo Nazaj na konja in je prva slovenska nevladna organizacija z vizijo uresničevanja celostnega pristopa v obravnavi oseb s posebnimi potrebami ter sistematičnega razvijanja področja aktivnosti in terapije s pomočjo konja. G. Alexander S. Goljevšek nam je z besedo in vodenjem po parku lepo prikazal delovanje kluba.

Podali smo se nazaj preko dravskega mosta proti občini Juršince, kjer smo obiskali še vedno največji magnet, ki ga poleg odličnih vinarjev in turističnih kmetij predstavlja Puhova cimprača - spominska hiša posvečena Janezu Puhu. Puhova cimprača vsebuje tudi staro »velbano« klet, ki je namenjena ogledu in degustaciji vin iz tega vinoro-

dnega okoliša. Z muzejem se želi doseči dvojno sporočilo; ohranitev cimprače iz 17. stol. in razstavitve del spominov dela in vloge Janeza Puha. Janez je bil je vrhunski izumitelj in inovator koles, motorjev, avtomobilov in letal. Njegovi izumi, verificirani kot patenti in številne izboljšave na različnih področjih, so se ohranili tudi v tretjem tisočletju.

Po ogledu smo posedli na avtobus in zapeljali v Občino Trnovska vas, ki se ponaša z obnovljeno Simoničevo domačijo in je ena redkih ohranjenih izvirnih panonskih domačij v Sloveniji. Ima slamnato streho in je zgrajena v obliki črke L. Je prava panonska hiša, lesena »cimp-rana« stavba. Zgrajena je bila leta 1787. Predstavlja vzoren primer ohranjanja in oživljanja tradicionalne arhitekture ter postaja središče številnih tradicionalnih dejavnosti ter turistične ponudbe v občini. Ogledali smo si film o obnavljanju hiše od začetka do konca ter okusili

vino iz brajd, ki stojijo na dvorišču hiše. V takšni panonski hiši so nekoč prebivali viničarji.

Na področju Občine Destrnik smo si ogledali nadvse zanimiv Park prstoživečih živali v Vintarovcih, ki je v lasti družine Horvat. Aleksander Horvat, ki se z živalmi ljubiteljsko ukvarja že dve desetletji, je na treh hektarjih posestva uredil park, kjer je svoj dom dobilo več kot 80 vrst živali, pretežno ptic, ki večinoma veljajo za ogrožene ali jih v naravi sploh ni več.

Po ogledu smo se odpravili proti Jiršovcem k Turistični kmetiji Lovrec na pozno kosilo, ki je bilo zelo okusno pripravljeno. V dolinici, ki je obdana z vinogradi, se nahaja domačija s staro kmečko hišo, ki je v letu 2009 dobila priznanje Kmečkega glasu za ohranjanje kulturne dediščine na podeželju. Obiskovalce navdušijo njihova kislja štajerska juha, svinjska pečenka, štajerska gibanica, jabolčni štrudelj, narezek z mesom iz tünke ... tudi z odličnim vinom postrežejo, saj imajo v lasti 45.000 trsov.

Dan smo zaključili na območju občine Ptuj – v Stari preši na Mestnem Vrh, kjer so nam ponudili v okušanje nekaj vzorcev vrhunskih vin ter predstavili vinogradniški muzej.

Veselo razpoloženi in polni prijetnih vtisov smo se odpravili proti izhodiščni točki in si zaželeli na snidenje prihodnje leto.

Hvala LASu za povabilo, ge. Sonji Krajnc za pripravo ekskurzije in odlično vodenje, vsem prisotnim na ekskurziji pa za prijetno vzdušje in razpoloženje!

Sonja Erlač

Pregled opravljenega dela članov TD občine Markovci v drugem trimesečju 2023

13. 4. 2023 smo se udeležili letne skupščine Štajerske turistične zveze, katere član je tudi naše društvo. Na skupščino so bili povabljeni tudi predstavniki občin in društev, ki so dobili priznanja za urejenost okolja. Ponosni in veseli smo, da je župan Občine Markovci je prejel priznanje za najlepše urejena krožišča na Štajerskem.

Na proslavi ob prazniku Občine Markovci, so bila podeljena priznanja in plakete Občine Markovci. Zaslužen plaketo Občine Markovci je prejel tudi naš član in podpredsednik UO Turističnega društva občine Markovci, g. Vladimir Bezjak. S svojim vestnim dolgoletnim delom najprej v ŠD Bukovci in od leta 2003 kot zelo aktiven član in kasneje podpredsednik društva je predstavljal in promoviral TD in Občino Markovci v večini sosednjih držav in po celi Sloveniji. Ves čas je nepogrešljivi člen društva, predvsem ko se odpravljamo na razna gostovanja in predstavitve in je praktično vodja naše tako imenovane »intendantske ekipe«, katera se pojavlja na raznih kulinarčnih dogodkih, festivalih, tekmovanjih, kakor tudi pri izvedbi naših kolin. Ob priložnosti mu člani TD občine Markovci iskreno čestitamo in se mu zahvaljujemo za opravljeno delo.

28. 4. 2023 smo člani TD občine Markovci izvedli posaditev vinskih trt v Camper Stopu v Zabovcih. Tik ob prostorih za parkiranje so v preteklosti že bili posajeni trsi, ki so tvorili lične brajde, vendar za njih ni

Udeleženci ekskurzije v Solkanu

Foto: Arhiv društva

nihče skrbel, zato jih je sčasoma kar nekaj propadlo. Odločili smo se, da bomo poskrbeli za vzdrževanje in nego teh brajd. Posadili smo 14 novih trt, sorte kvinton in izabela. Postavili smo nove kole, trte povezali

in položili kopreno, ki bo pod trtami preprečevala rast trave in zadrževala vlogo. Za trte bomo skrbeli in jih negovali. Njihov skrbnik bo Janez Vogrinec, pomagali mu bomo seveda tudi ostali člani.

Sodelujoči na čevapčiji

Foto: Arhiv društva

Presenečeni nad lepo urejenostjo in mirom smo se okrepčali z odlično kavico pri okrepčevalnici Kolesko, lokalu, ki je v lasti gospoda Roberta Šege. Vsem, ki ste na poti mimo športnega parka in ribnika v Zabovcih, toplo priporočamo, da se tukaj tudi ustavite in okrepčate. Gospod Robert in ga Jožica skrbita za urejenost čudovitega, malo skritega, kotička, kjer se vam bo čas ustavil. Postregla vas bosta s čudovito kavo in okrepčali se boste lahko z različnimi napitki. Pečeta tudi odlične rogljičke in še kaj.

Želja je, da v prihodnosti ponudita še kaj, tudi kakšen glamping imata v mislih. Upajmo, da jima uspe tudi to, še posebej v bitki z mlino na veter, ki jima otežuje urejati birokracijo in jima ne gredo na roke. V sklopu prireditev ob 24. občinskem prazniku smo člani Turističnega društva občine Markovci pripravili pohod po mejah občine z ogledom muzeja starodobnikov pri g. Janezu Veseliču v Borovcih in obisk dneva odprtih vrat Zmajarskega kluba Lastovka. G. Janez Veselič ima neprecenljivo zbirko

starodobnih traktorjev in kmetijskih strojev, katero bi si z veseljem lahko pogledala kakšna skupina izletnikov, ki gredo skozi naše kraje in se ustavijo pri nas. Veseli smo, da se je pridružil našemu društvu, ker ga bomo lahko skupaj z njim še bolj promovirali. Pridružili so se nam tudi člani Turističnega društva Klopotec Leskovec. Pohodniki so se veseli in zadovoljni z vidnim vrnil nazaj na izhodiščno točko, kjer smo jim pripravili malico. Vreme nam je bilo naklonjeno in zato smo se še kar nekaj časa zadržali v prijetnem okolju ribiškega doma. Hvala vsem in vsakemu posebej, ki se je udeležil pohoda ali pa pomagal v kuhinji pri pripravi hrane. Člani TD občine Markovci smo se udeležili 27. srečanja obvodnih krajev Slovenije. Skupaj s podžupanom

g. Zlatkom Bratuša smo se udeležili okroglice o postajališčih za avtodome in s strani poznavalcev dobili velike pohvale za urejenost Camper stopa v Zabovcih, ki je po njihovem mnenju eden izmed najlepše urejenih in obiskanih. Čestitka organizatorjem TD Solkan za uspešno organizacijo. Veselimo se novih srečanj. Kandidirali smo za izvedbo srečanja v letu 2025 v Markovcih, v organizaciji TD občine Markovci, ki bo tega leta praznovalo 25 let delovanja. 3. 6. 2023 smo sodelovali na prireditvi (Do)živimo Pomurje-Podravje, katere se je udeležilo več kot 15 različnih ponudnikov iz Pomurja in Podravja in na svojih stojnicah ponujalo izdelke in pridelke ter kulinarične dobrote iz svojega okolja. Markovčani smo se pojavili s ponudbo prigrizkov in praženim krompirjem, ponujali smo enodnevne izlete v naše kraje in popestrili dogajanje s kulturnim programom skupaj z mladimi harmonikarji harmonikarskega orkestra Modras. Hvala

organizatorju TV AS iz Murske Sobote za povabilo in dobro sodelovanje. Že naslednji teden smo se ob obletnici kluba La Siesta udeležili Čevapčijade v Novi vasi pri Markovcih in na ta način pomagali pri zbiranju humanitarnih prispevkov. Poleg tega smo v zadnjih 3 mesecih v Markovcih gostili 3 skupine obiskovalcev (cca 90 oseb), katerim smo predstavili Markovce in zbirko Etnoloških likov v Markovcih, sodelovali smo z vsemi društvi, ki so pripravljena z nami sodelovati in prav tako sodelovanje si želimo tudi z drugimi društvi. Do konca leta imamo v načrtu še nekaj projektov, kot so ocenjevanje okolja v naši občini, sodelovanje na Festivalu praženega krompirja, izvedbo dvodnevne strokovne ekskurzije po Bovškem. Vsekakor pa se pojavijo še razna vabila od drugod, na katera se z veseljem odzovemo.

Franc Brodnjak in Sonja Erlač.

Tretje srečanje Melačove in Hrvatekve žlahte

Priimek nam daje svojevrsten pečat, v sebi nosi močan pomen. Na nek način razkriva človeka. Vsakdo se je že zagotovo kdaj vprašal, kdo so njegovi predniki in kam segajo njegove družinske korenine. V želji, da raziščemo svoje korenine, smo Melačovi in Hrvatekvi, ki izhajamo iz Markovcev, pred štirinajstimi leti pričeli sestavljati družinsko drevo. Zanimivo raziskovanje je bilo takrat povod za organizacijo prvega srečanja sorodnikov. Zadnje čase smo se videvali samo še ob žalostnih slovesih. Vedno znova smo si obljubili, da se bomo videli večkrat. Obljubo smo uresničili 3. junija 2023. Zbrali smo se v gasilskem domu v Markovcih na tretjem srečanju sorodnikov. Od našega zadnjega srečanja do danes nas je zapustilo veliko sorodnikov, na veliko veselje pa se je v naši žlahti rodilo tudi veliko otrok, naših mladih sorodnikov. Ravno do njih smo čutili odgovornost, da jim predstavimo korenine in vse veje našega drevesa, ki nosi iste gene. Kljub začetniški zadregi naših najmlajših sorodnikov, ki so pogosto spraševali: »Kdo si pa ti?« ali pa govorili: »A ti si tudi moj sorodnik?« je bilo prizorišče našega srečanja polno prijetnega in veselega vzdušja. Po dolgem času so bile skupaj zbrane štiri generacije Melačovega in Hrvatekvega rodu. Vsi imamo sorodnike, ki so močno zaznamovali naša življenja in tiste, ki bi jih radi bolje spoznali, pa za to nismo našli časa, dokler so še bili med nami. Vsi imamo tudi sorodnike, ki se nas niso kaj dosti dotaknili, ker jih nismo poznali, a so vseeno del nas, naših genov, naše rodbine, naše krvi in z leti običajno čutimo vedno večjo potrebo po tem, da spoznamo tudi njih.

Darko Štrafela

Srečanje Melačove in Hrvatekve žlahte, 3. 6. 2023

Foto: Arhiv

Slavnostna seja PGD Markovci ob 100-letnici

Prostovoljno gasilsko društvo Markovci je v petek, 23. 6. 2023, obeležilo 100 let delovanja

Predsednik društva, Franc Prelog, se je na slavnostni seji v svojem uvodnem nagovoru spomnil ustanovnih članov društva in začetkov gasilstva v Markovcih, ki segajo v leto 1923, ko so Markovčani in vaščani Nove vasi ustanovili gasilsko četo Nova vas-sv. Marko. Četa je delovala vse do leta 1953, ko je v Markovcih nastalo samostojno gasilsko društvo, ki uspešno deluje še danes. Z besedami zahvale je predsednik v prvi vrsti nagovoril domače gasilce za njihovo nesebično delo in poudaril, da je to njihov jubilej in praznik.

Slavnostna seja je potekala v prijetnem vzdušju ob kulturnem programu, ki so ga sooblikovali Darja Vrtačnik,

Gregor Zmazek in Marko Kostanjevec ter ob besedah povezovalca programa Rada Škrjanca, ki je zbranim počasi odkrival zgodovino jubilaranta. Markovski gasilci so ob stotem rojstnem dnevu izdali tudi zbornik, v katerem so avtorji v najširšem smislu predstavili zgodovinski in geografski opis vasi Markovci ter kronološko opisali razvoj gasilskega društva Markovci. Zbornik je v prvi vrsti namenjen vaščanom Markovcev, ki so ga že ali pa ga še bodo prejeli. Vaščani so tisti, ki gasilce vedno podpirajo, tokratni jubilej pa je odlična priložnost, da se gasilci z majhno pozornostjo zahvalijo njim.

S strani gostov je bilo domačemu društvu izrečenih veliko dobrih želja in čestitk. Med zbranimi so bili na dogodku prisotni: regijski poveljnik Dušan Vižin-

Foto: Andrej Mlakar

Osrednji nagovor je imel predsednik društva Franc Prelog

tin, poveljnik CZ za Podravje Dragomir Murko, predsednik GZ Markovci-Cirkulane-Zavrč Janko Fišinger, predsednik OGZ Ptuj Edvard Pušnik, predstavniki gasilskih društev iz domače gasilske zveze in sosednjih gasilskih zvez, predsednik Vatrogasne zajednice občine Cestica, svetnik David Gabrovec, bivši župan občine Markovci Franc Kekec in župan Občine Markovci Milan Gabrovec. Regijski poveljnik Podravske regije je domačim gasilcem ob jubileju podelil plaketo Podravske regije. Kot priznanje za izjemen prispevek pri razvijanju in krepitevi varnosti pred naravnimi in drugimi nesrečami je društvo prejelo tudi srebrni znak Civilne zaštite Republike Slovenije. Zaslužni člani društva so prejeli priznanja Gasilske zveze Slovenije. Priznanja in zahvale je podelilo tudi Prostovoljno gasilsko društvo Markovci. Prejemniki zahval domačega društva so postali bivši predsedniki in poveljniki ter gasilska društva in organizacije, ki imajo

poseben pomen za razvoj in uspešno delovanje Prostovoljnega gasilskega društva Markovci.

Slavnostna seja se je končala z zahvalo vsem, ki so s svojim delom prispevali k dosežkom društva in obljubo predsednika, da bo ena glavnih nalog društva v bodoče delo z mladimi gasilci, saj so oni edini "garant" za to, da bo društvo obstajalo naslednjih sto let.

Markovski gasilci pa že sedaj vabijo, da se jim pridružite v soboto, 26. 8. 2023, na osrednji prireditvi ob stotem rojstnem dnevu društva, ki se bo pričela ob 15. uri s sprejemom gostov in nadaljevala ob 15.45 s pričetkom slovesnosti, mimohodom gasilcev, kulturnim programom in podelitvijo zahval botrom novega vozila. Po končanem uradnem delu pa se boste vsi skupaj lahko zabavali na prvi markovski noči.

Darko Štrafela

Foto: Andrej Mlakar

Prihod praporja, v spremstvu članov predsedstva in poveljstva PGD Markovci, na slavnostno sejo

V društvu Baron smo izvedli deseti tradicionalni srednjeveški tabor z baronovo večerjo

Na gradu v Muretincih je 17. in 18. junija bil zopet pester vikend. V soboto 17. 6. smo izvedli Baronov tabor in pa

Baronovo večerjo. Na taboru so sodelovale skupina iz Žužemberka, Vitezi grofa Lambergerja z Blejskega gradu, skupina

Varuhi kladiva iz Postojne, plesna skupina CK Ptuj, Mojster Janez, Vitez Janez Kamniški, družina Kašič iz Vesele gore in pa člani društva Baron. Izvajali smo animacije lokostrelstva, metanja sekir, metanje obročkov in pa podkev. Naše perice so prale perilo, dvorski norček je zabaval najmlajše. Za najmlajše smo imeli tudi pravi srednjeveški »ringlšpil« in pa lesene vozičke. Prireditev smo pričeli ob 16. uri s povorko skupin. Skozi grajsko dvorišče smo se sprehodili proti domu upokojencev Muretinci. Po sprehodu skozi njihov park smo jih pozdravili in povabili na našo prireditev. Pred srednjeveškimi šotori so obiskovalci lahko spoznali življenje srednjega veka. Seznanili so se lahko z orožjem srednjega veka, zaplesali so lahko s plesnimi skupinami. Baronova večerja se je pričela s prižigom ognjev ob 20.20. Ob plesu, mečevanju, ognjenem spektaklu, nastopu dvornega norčka se je stregla hrana za vse obisko-

valce grajskega dvorišča. Vrhunec prireditve je bila strežba svinjske glave, ki jo je večje razkosal naš član Miran in pa ognjeni spektakel. Večerni program večerje se je končal ob 22. Po večerji smo se ob ognju družili vse do jutranjih ur. V nedeljo po zajtrku so nastopajoče skupine odšle. Člani društva smo od 15. do 19. ure izvajali vodene ogleda po gradu Muretinci, kjer smo obiskovalce seznanjali z našimi aktivnostmi. Zelo smo zadovoljni, da nam je uspela načrtovana izvedba in sam program. Nikakor ne moremo biti zadovoljni z obiskom, ki že od vsega začetka pred 10 leti, ni nobeno leto zadovoljiv. Močno razmišljamo o smotrnosti izvajanja prireditve, ki je »okolišani« ne sprejmejo.

Janez Golc

Foto: Arhiv društva

Na baronovi večerji

Meritve krvnega tlaka v lekarni Markovci

Svetovna zdravstvena organizacija je 17. maj opredelila kot svetovni dan hipertenzije in ga obeležujemo vsako leto. V celotnem mesecu maju je potekala akcija Mesec meritev maj, kateri smo se aktivno pridružili tudi zaposleni v lekarniški podružnici Markovci.

Gre za preventivno aktivnost, s katero želimo dvigniti ozaveščenost o povišanem krvnem tlaku v slovenski populaciji in spodbuditi osebe z zvišanim krvnim tlakom k iskanju ustrezne strokovne pomoči. K meritvam smo povabili zlasti mlajše, delovne aktivne obiskovalce lekarne, ki se ne zavedajo, da imajo lahko povišan krvni tlak. Stanje zvišanega krvnega tlaka imenujemo strokovno hipertenzija, meje so postavljene pri 140 (sistolni tlak) in 90 (diastolni tlak) mm Hg. Povišan krvni tlak predstavlja tveganje za srčne bolezni, srčno popuščanje, možgansko kap in okvare na ostalih organih. Pogosto ga imenujemo tudi tihi ubijalec, kajti sam povišan tlak najpogosteje ne dela težav, povzroča pa škodo, ne da bi to opazili.

Med udeleženci smo opazili veliko zanimanja in sodelovanje pri meritvah, saj se je velika večina nagovorjenih našemu povabilu odzvala. Pri meritvah nam je

pomagala tudi študentka medicine, bodoča zdravnica. Vse meritve so bile pravilno opravljene, izpolnili smo

tudi vprašalnik o drugih dejavnikih tveganja. Veseli nas dejstvo, da so bile izmerjene vrednosti pri večini meritev pod mejo hipertenzije. Nekaj oseb smo po rezultatih meritev napotili k zdravniku in jim svetovali redno merjenje krvnega tlaka. Meritve smo izvedli tudi nekaterim osebam, ki se že zdravijo zaradi hipertenzije. Zvišan krvni tlak se sam po sebi ne zniža. S staranjem se tlak postopoma zvišuje, zaradi različnih dejavnikov. Zvišanega krvnega tlaka ne pozdravimo, temveč le uredimo. O načinu zdravljenja naj odloči izbrani zdravnik. K ureditvi krvnega tlaka prispeva tudi sprememba življenjskega sloga z redno rekreacijo, opustitev kajenja, če kadimo, zdrava prehrana naj bo pestra in vsebuje malo kuhinjske soli ter nasičenih maščob. Še naprej se bomo zaposleni v lekarni vključevali v akcije za ohranjanje zdravja in k sodelovanju povabili naše obiskovalce. V naši lekarni si je vedno možno izmeriti vrednosti krvnega tlaka. Tudi sicer zdravi in aktivni ljudje imajo lahko zvišan krvni tlak. Pomembno je redno spremljanje vrednosti krvnega tlaka in če imate od zdravnika predpisana zdravila jih redno jemljite, kajti zdravljenje povišanega tlaka je doživljenjsko.

Milena Cvetko, mag.farm.

PROSIMO, DARUJTE KRI!

RKS OZ PTUJ in OO RK MARKOVCI vas vljudno vabita na krvodajalsko akcijo, ki bo potekala:

V ENOTI ZA TRANSFUZIJSKO DEJAVNOST PTUJ

V ČETRTEK, 24. 8. 2023 od 7.30 - 12. ure

PROSIMO, POKLIČITE IN SE NAROČITE NA DAROVANJE KRV

Vsak dan med delovniki od 7. do 15. ure na tel.:

051/615-124

Krvodajalcem se zahvaljujemo za odziv, razumevanje ter upoštevanje vseh preventivnih zaščitnih ukrepov.

www.daruj-kri.si
BREZPLAČNA OBJAVA

STRAN ZA KRAJŠI DAN

SUDOKU

6	5	8		2				
4			5	1				
9							5	4
8		5	2		1	4	7	
	2				7			
	7	4			5	1	6	
			1					5
			6				9	
5							2	6

OSMEROSMERKA

V spodnji mreži se skrivajo naslednje besede, ki so povezane s poletjem: AVGUST, DOPUST, HRIBI, JULIJ, JUNIJ, KOPALKE, MIVKA, MORJE, SENCA, SONCE. Če jih poiščete, iz preostalih črk dobite geslo.

H	J	P	O	L	E	E	J
T	R	U	N	C	E	U	E
A	P	I	N	O	L	D	K
K	A	O	B	I	Č	O	L
V	S	C	J	I	J	P	A
I	I	T	N	N	I	U	P
M	O	R	J	E	C	S	O
E	A	V	G	U	S	T	K

AVTORICA: Špela Vrtačnik

ŠE VEŠ, KAK GUČIŠ?

V Markovcih imamo svoj poseben govor, ki bogati našo kulturno dediščino. Imenuje se markovsko mednarečje. Zinka Zorko ga je opredelila kot mednarečje med haloškim in preleškim narečjem. V našem govoru lahko najdemo veliko narečnih besed, ki so večina slovanskega izvora, kar nekaj pa jih je prevzetih tudi iz nemščine, manj pa iz madžarščine.

V tej številki je pred vami nekaj naših (bolj ali manj znanih) narečnih besed, ki so povezane s košnjo.

- **fojter**: hrana
- **klepaje**: tanjšanje rezila kose
- **živad**: živina
- **košja**: košnja
- **voder**: kravji rog, v katerega shranimo brusni kamen
- **špaga**: vrvica
- **retiše**: leseni del kose; ročaj

- **denemo**: položimo
- **navel**: manjši kup pokošene trave
- **žrd**: leseni drog, ki ga položimo po vrhu, na sredini, naloženega vozu s senom in ga z vrvjo privežemo na podvozje
- **žlak**: kolotek na neutrjenih cestah

»Zej je cejt, kda se spravlja fojter za živad. Zato moremo prvo sklepatj koso, ka je perejt za na košjo. Voder z brüsnen kamnon zahaklamo za špago preproge, retiše kose denemo na ramo, pa gremo kosit. Ka je trava pret süha, pa je nene preveč dež zmočj, naredimo navle. Kda se trava posiši, jo naložimo na lojtrski voz. Voz povežemo z dugin štrikon pa žrdjo, ka nene na žlakih fsega razsiplemo.«

Špela Vrtačnik

KOLUMNA

Ostal bom muzikant

Prav neverjetno je, kako te lahko dober komad hipoma pahne v globok trans. En samcat ton je več kot dovolj, da nam skuri varovalko. Pa, pa, adijo pamet. To je nekakšna hočeš, nočeš, moraš varianta, ko se motorju, ki po telesu pumpa kri, po domače povedano spipa. S 300 kilometri na sekundo, kot bi nekdo vanj zlil emper čistega kerozina, izstrelil v vaskularni mikrokozmos mešanico slastne radosti in vratolomnega adrenalina. Kožo nemudoma zalije piščančji leder (kurja polt), okončine se prično spastično lomiti v ritmu opojnih melodij, medtem ko se iz plesnih čeveljčkov dobesečno kadi. Duh se na krilih fantazmogoričnih strun strga iz mesa in poleti daleč v stran, onkraj zemeljskega. Nobenih problemov ni več. Nobenih vojn ali globalnega segrevanja, nobene nasilja, sovraštva, lakote, revščine

in ostalih družbenih metastaz. Samo ti si, glasba v tebi in obzorje neskončne prešernosti. Nietzsche je nekoč izjavil, da bi brez glasbe bilo življenje ena sama napaka. Štima. Pameten pubec, nimaš kaj. Glasba kot sozvočje glasbil in petja je ena izmed naših redkih lastnosti, ki nas na evolucijskem piedestalu ločuje od zveri. Muzika nas hrani in zdravi, refleksiira našo naravo, hrepenenja in stališča. Pravzaprav je živo bitje, saj nosi v sebi slike, spomine in občutke. Skozi njo se zrcali naš prostran duh z osmimi milijardami odtenkov. Vsak človek je muzikant, kajti v slehernem posamezniku prebiva njegov Mozart. Pa naj bo to Slavko Avsenik, Jasmin Stavros ali Bob Dylan. Lahko bi rekli, da je življenje plesišče, medtem ko mi vrtimo glasbo. Enkrat malo bolj veselo, drugič bolj otožno. In ko nas bo življenje naslednjič brnilo v tázadnjo, si zapojmo tisto Kekčevo: »Dobra volja je najbolja, bodi dan na dan vesel, smej se, vriskaj, pesmi piskaj, pa lahko boš srečo ujell!«

Črtomir Vor

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Spoštovani bralci in oglaševalci,

vaš oglas lahko doseže vsako gospodinjstvo v občini Markovci. Naročila in informacije dobite na e-naslovu: markovski.list@gmail.com. V ceniku še vedno velja: **1 + 1 GRATIS**, kar pomeni, da prvi oglas plačate, drugega, ki je objavljen v naslednji zaporedni številki glasila, pa dobite **ZASTONJ**.

Vabljeni k sodelovanju!

Uredniški odbor

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

VELIKOST OGLASA	CENA	Velikost v mm
– zadnja stran ovitka	250,00 EUR	272 x 367
– 1/1 notranja stran	180,00 EUR	272 x 367
– 2/3 notranje strani	110,00 EUR	272 x 244
– 1/2 notranje strani	80,00 EUR	133 x 367 (pokončno) ali ležeče 272 x 183
– 1/3 notranje strani	60,00 EUR	122 x 272 (ležeče) ali 88 x 367 (pokončno)
– 1/4 notranje strani	40,00 EUR	272 x 92 (ležeče) ali 183 x 133 (pokončno)
– vizitka	20,00 EUR	87 x 50